

Anketa pro účastníky TKR

A. Současná programová nabídka mně vyhovuje.

B. Nemám zájem, nebo chtěl bych nahradit tyto programy v TKR.

1. STV1	2. ORF1	3. ORF2	4. VIVA	9. DSF
5. PRO7	6. SAT1	7. RTLII	8. RTL	

C. Chtěl bych doplnit TKR o tyto programy - bez změny ceny za službu:

1. STV2	2. VOX	3. Super RTL	4. ARD	5. Kinderkanal
6. MTV deutsch.		7. MTV europe		8. VIVA2
9. CNN	10. BBC	11. NBC europe		12. jiný:

D. Mám zájem o tyto placené programy:

1. Spektrum 15 Kč	2. Supermax 15 Kč (česky)
3. Discovery 15 Kč	4. Animal planet 15 Kč (částečně česky)
5. HBO 220 Kč	

tyto částky je v případě zájmu, nutno připočítat k základní ceně.

Kladnou odpověď zakroužkujte

Pozn. Změny, případně termíny zahájení vysílání nových programů budou na stránkách obecního vysílání.

Pozn. Program Markíza je znehodnocen kopcem Hády, takže jeho příjem v TKR není možný. Markíza ze satelitu nevysílá.

K digitalizaci televizního vysílání. Nyní je digitálně vysílána většina satelitních programů. Ze známějších TV3 a paket UPC direkt. Do roku 2008 by i pozemní vysílače měly vysílat digitálně. Účastník TKR tento přechod nezaznamená, neboť k výměně přijímače pro daný program dojde jen na hlavní stanici. Individuální příjemce si bude muset dokoupit digitální přijímač ke svému televizoru.

Bílovický zpravodaj vydává zastupitelstvo obce Bílovice nad Svitavou.

Redakce: na OÚ Vlasta Klevelandová, tel.: 45 22 70 72

Uzávěrka pro podání příspěvků do příštího čísla je **15. března 2002.**

Bílovický zpravodaj

PROSINEC 2001

Ročník XX/dvojčíslo 3 CENA 10 Kč

VYDÁVÁ ZASTUPITELSTVO OBCE BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Po sněhu půjdu čistěm, bílěm,
hru v srdci zvonkovou,
vánoční země je mým cílem. . .
(Fráňa Bránek: Prosinec)

Vážení spoluobčané !

Opět končí rok a tak se každý otáčíme za uplynulými měsíci roku 2001 a ptáme se: jaký byl rok 2001? Také zastupitelstvo obce, pracovníci obecního i stavebního úřadu a členové odborných komisí rady obce porovnávají, co se podařilo realizovat a co bylo ve volebním programu na letošní rok.

ZO stanovilo pro rok 2001 3 priority:

zahájení výstavby domu s pečovatelskou službou – splněno
dobré zajištění sčítání lidu v ČR na území obce – splněno
vybudování dětských hřišť na Polance a za mysliveckou klubovnou v Palackého údolí - obě hřiště jsou před dokončením

Z volebního programu na rok 2001 bylo splněno:

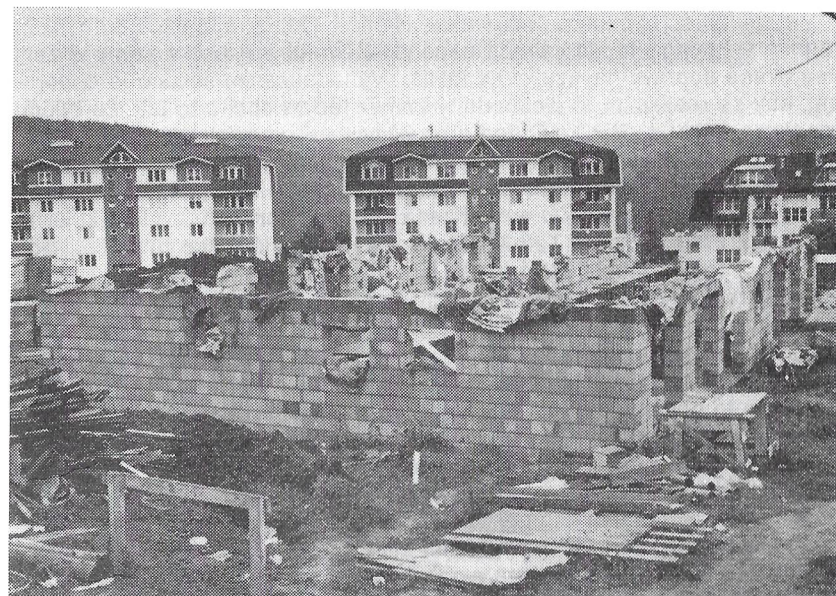
Dokončeno: bytový dům B 4.2 (16 bytů a 10 garáží)
parkoviště u domu B 4.2 pro 30 aut
chodník na Obřanské ulici mezi ulic Teperovou a Vodárenskou
chodník na Vodárenské ulici
kanalizace na Fügnerově nábř. (zprovozněno říjen 2001)
rozšíření komunikace včetně chodníku na Fügnerově nábřeží před mlýnem
zřízení nového zábradlí pro chodce s Táborského návrší na Fügnerovo nábř. u mlýna
nastartování všech zařízení na čistírně odpadních vod v rámci zkušebního provozu

Dále bylo provedeno:

oprava střechy na hasičské zbrojnici
oprava střechy na kulturním domě
výměna oken v obecní hospodě
oprava kanalizace na Kollárově ulici (financovala firma Mertastav z Předklášteří u Tišnova
generální obnova atletické dráhy na stadionu Sokola v Palackého ulici (žáci ZŠ, rodičovské sdružení, učitelé)
regulace parkování pomocí silničního značení v ulicích Komenského a Svat. Čecha
obnovení pamětní desky letcům u nového mostu (zajišťoval ing. Vít Kratina)
modernizace 1 bytu v domě č.p. 556 - Komenského ul.

Zhotoveny projekty:

komunikační systém z ul. Vodárenské k vodojemu Na Nivách
dokončení vodovodní a kanalizační sítě v ulicích: Kollárova, Hradisko, Obřanská
projekt na vybudování zálivů na zastávkách ČSAD na ul. Obřanské
projekt na vybudování chodníku od sokolovny k trafice Liduna

Lesní, stavba domu B3,4

Lesní, stavba domu B3,3

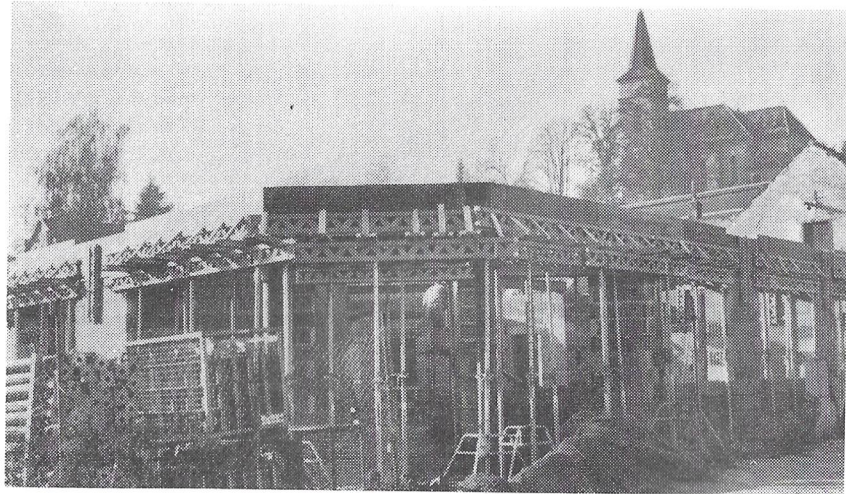
Ve spolupráci s obcemi Řícmanice, Kanice, Ochoz a Babice byl získán grant na vyhodnocení dopravní situace v našem miniregionu v zájmu zřízení integrované dopravy navazující na MHD. Vyhodnocením situace je doporučeno, aby se realizoval již dlouhodobý záměr těchto obcí a to tak, že budou propojeny autobusy MHD z Obřan přes Bílovice, Řícmanice, Kanice, Babice, Ochoz do Líšně a zpět. Další jednání v této věci budou probíhat v zimním období a doufáme, že bude patnáctiletá snaha získat MHD úspěšná.

Na zářijovém zasedání ZO byla zřízena dopravní komise a zvolen do jejího čela p. ing. Pavel Doležal. Tato komise bude mít hodně práce v následujících měsících a letech, neboť stále zvyšování počtu aut v našich ulicích činí neskonalé problémy vlastníkům rodinných domů, kteří nemohou v mnoha případech parkovat před svým domem. Dlouho se nedařilo získat členy ZO pro tuto práci, protože je to práce naprosto nevděčná, řešící střet zájmů uživatelů komunikací osobními i jinými auty a občany bydlícími v jednotlivých ulicích. Žádám proto občany, aby při jednáních s členy dopravní komise jim důvěřovali, ale také respektovali po projednání věci jejich rozhodnutí.

Během roku se zastupitelstvo zabývalo také požadavky občanů bydlících na ulici S. K. Neumanna, kteří žádají, aby komunikace v této ulici byla obousměrná. Vzhledem k tomu, že se připravuje již několik roků rekonstrukce komunikace v této ulici, obecní rada zadala zhotovit jednoduché projekty ve dvou variantách: jednosměrná a obousměrná průjezdnost. Zhotovený projekt bude předložen k posouzení a vyjádření všem občanům z této ulice. Rekonstrukce bude provedena s konečnou platností v roce 2002.

Co se nepodařilo realizovat:

- ✦ parkoviště v prostoru pod kaštiny
- ✦ oprava dláždění od mostu k nádraží
- ✦ oprava komunikace v Husově ulici
(Tyto akce firma Durit přislíbila, ale z kapacitních důvodů jejich realizaci nezvládla – bude realizováno v roce 2002).

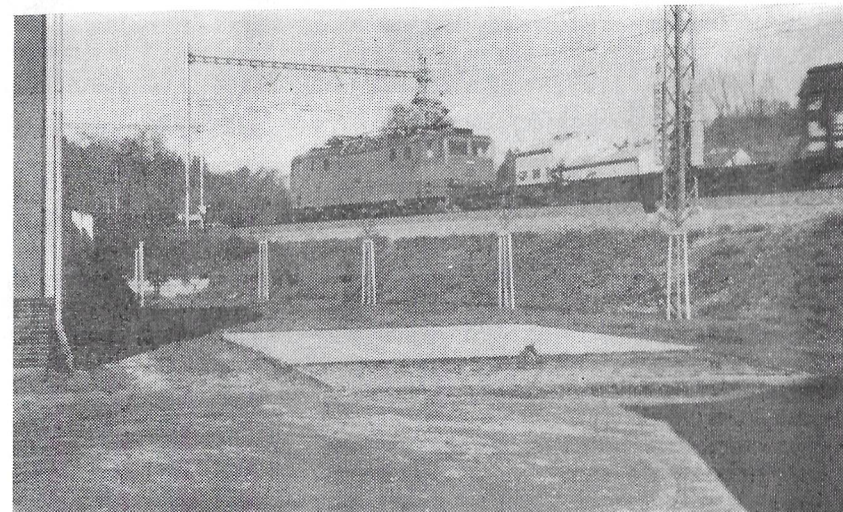

Komenského, Svatopluka Čecha.

- ✦ parkoviště ve středu obce kolem komunikace na Polanku (nedokonalá projektová dokumentace. Stavební řízení bude dokončeno v roce 2002, stejně tak i realizace výstavby v roce 2002.
- ✦ rekonstrukce komunikace v ulici S.K. Neumanna – bude provedeno v r. 2002
- ✦ výstavba vodovodu z ulice Vodárenské k vodojemu Na Nivách (majetkoprávní překážky, které byly vyřešeny koncem r. 2001)
- ✦ oprava pomníku S.K. Neumanna (pro vysoké cenové nabídky při výběrovém řízení. Jednáme s p. Rostislavem Šafránkem z Řícmanic o postupné realizaci této opravy v roce 2002).

Zastupitelstvo obce pro r. 2002 připravuje následující investiční i neinvestiční akce:

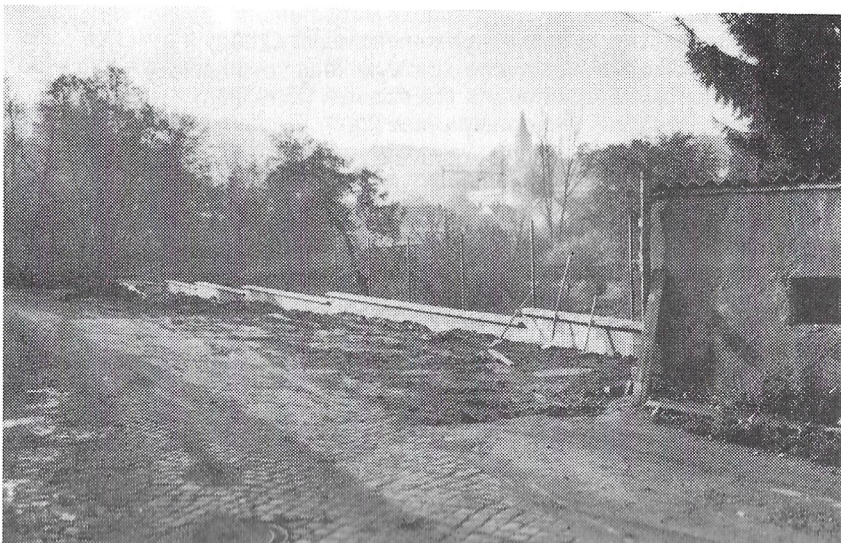
- ✦ dokončení domu s pečovatelskou službou
- ✦ rekonstrukce komunikace v ul. S.K. Neumanna
- ✦ dokončení rekonstrukce rozvodu nn v ulicích Dobrovského, Husově a na Polance (investor JME a.s. Brno)
- ✦ úprava povrchu vozovky v ul. Dobrovského od Teperovy k bývalému zahradnictví
- ✦ dokončení úprav vozovky od závodu TUSCULUM k Andělovským
- ✦ vybudování parkoviště kolem komunikace na Polanku
- ✦ zahájení výstavby náměstí Rudolfa Těsnohlídka
- ✦ dokončení obytných domů B 3.3 a B 3.4
- ✦ zahájení výstavby dalších bytových domů na Polance B 1 a B 2.1
- ✦ dokončení opravy povrchu komunikace v Husově ulici
- ✦ zastupitelstvo obce zajistí úvěr s FONDU ROZVOJE BYDLENÍ na půjčky občanům, na opravy RD a bytů
- ✦ dokončení terénních úprav u byt. domu čp. 700 na Vodárenské a kolem bytových domů na Polance-Lesní ulice.
- ✦ rozšíření vysílání TKR - denní vysílání INFO KANÁLU
- ✦ zahájení úprav komunikace u OBECNÍ HOSPODY

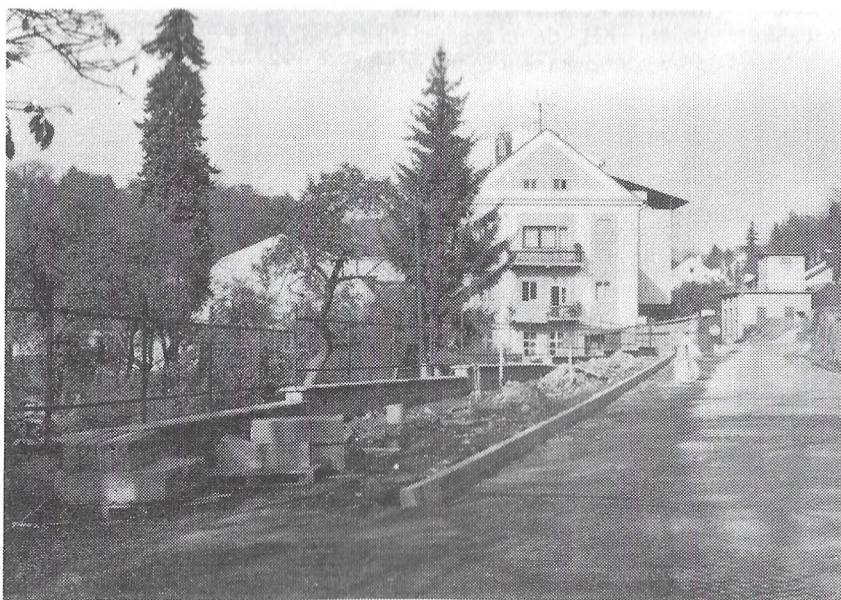
Tyršova, 7. listopadu 2001 vysázeno 7 stromů.

Děkuji všem, kteří přispěli k realizaci výše uvedených staveb. Do nového roku jménem obecního zastupitelstva a všech pracovníků obecního a stavebního úřadu přeji hodně zdraví a životního optimismu.

Vilém Kleveta

Fügnerovo nábřeží.

Fügnerovo nábřeží.

ZE ŽIVOTA OBCE

V sobotu 6.10.2001 obec předala veřejnosti opravený pomníček letcům, kteří u nového mostu zahynuli v r. 1951.

Byli to: kapitán František Rezek - kapitán letectva
kapitán Miroslav Veselý – 2.pilot
poručík Jiří Honek – navigátor
podporučík Štěpán Chytil – palubní mechanik

Pietní oslava byla zdařilá a důstojná, dostavilo se mnoho pozvaných hostů z řad současných i bývalých letců:

plukovník RAF Emil Boček
kapitán RAF Bohumil Svoboda
plukovník ing. Stanislav Filip
plukovník Ivan Šikl
plukovník ing. Vladimír Fros
plukovník Augustin Kalendřík
podplukovník Roman Chudoba
podplukovník ing. Ladislav Mikulský
plukovník ing. Ladislav Maťašovský
ing. Arnošt Šebela – bratranec pilota RAF pluk. Metoděje Šebely

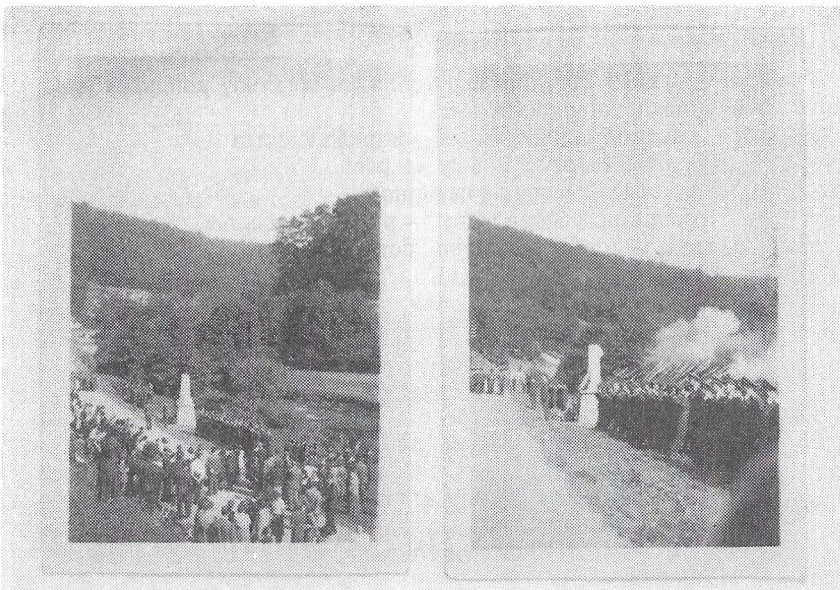
Alexandra Kučerová – vdova po generálu Otmaru Kučerovi (velitel 313 stíhací perutě RAF).

Při této pietní slavnosti bylo vzpomenuo i našeho spoluobčana pilota Metoděje Šebely. Všichni pozvaní byli s přístupem obce k této smutné události velice spokojeni.

Ing. Vít Kratina, místostarosta

Pietní oslava u pomníku letců. Foto: Zlámal.

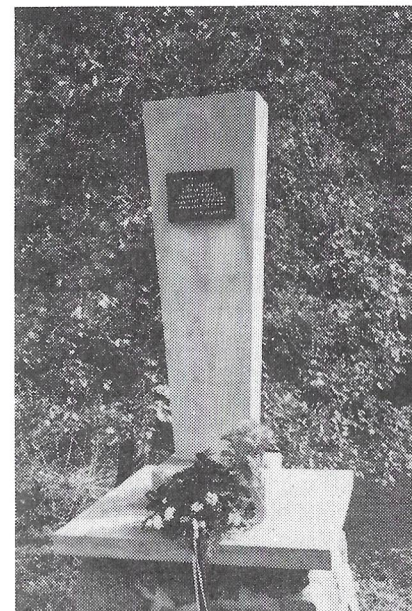
Pomník letců r. 1951. Foto: Zlámal.

Pro zpracování kulturního kalendáře v roce 2002 zaslala obec na okresní úřad seznam akcí, se kterými se v r. 2002 počítá. I když je doba ještě příliš dlouhá k realizaci některých akcí a neznáme tedy přesné datum konání, zmíním se alespoň o některých.

V lednu se uskuteční ples KDU-ČSL a obecní ples, oba budou v obecní hospodě. V únoru ples myslivecký a sportovní šibřinky s následným dětským karnevalem – to vše v sokolovně. V březnu nebo dubnu obec počítá, že se uskuteční posezení u cimbálu a nové nastudované divadelní představení ochotníků „BOTA“ jako překvapení. V květnu se budou konat tradiční závody malotraktorů „Ecce terra“, dále oslavíme Den matek v sále obecní hospody. Fotbalisté se chystají v červnu opět uspořádat memoriál Jiřího Picmause a v červenci se můžeme těšit na „Mladé hody“, které tradičně pořádá KDU – ČSL. Organizace LSNS nás jistě zase pozve na vzpomínku upálení Mistra Jana Husa k hranici na Hradisku. V září se opět děti a rodiče vypraví do pohádkového lesa a věříme, že sokolům se zase podaří zorganizovat „Václavské sokolské hody“. V listopadu bude obec tradičně předávat vánoční strom městu Brnu, poslechneme si vánoční koledy a zazpíváme si na již tradičních „Martinských hodech“. V prosinci budou děti mít možnost pozdravit se s Mikulášem a jeho doprovodem a sportovci opět vyzkouší svoje síly při 11. ročníku Silvestrovského běhu do schodů.

Předpokládáme však, že k tomuto stručnému výčtu přibudou i další společenské, kulturní a sportovní akce a všem organizátorům držíme palce a přejeme hodně zdaru.

Ing. Vít Kratina, místostarosta

Nově zbudovaný pomníček letců.
Foto: Zlámal.

INFORMAČNÍ SERVIS OÚ

ZÁKON Č. 185/2001 Sb. O ODPADECH

Jak v Bílovicích s odpady v roce 2002 ?

Od nového roku 2002 platí v oblasti životního prostředí nový zákon o odpadech. Ten zásadně mění pohled na financování likvidace pevných domovních odpadů. Vychází ze skutečnosti, že každá osoba vyprodukuje za rok odpady, jejichž likvidace se rovná nákladu 500,- Kč.

Již v roce 2000 byl poslanecké sněmovně Parlamentu ČR předložen zákon, který navrhoval mimo jiné poplatek 420,- Kč na osobu a rok, na chatu 240,- Kč za 1 rok. Tento návrh však nebyl schválen.

V letošním roce byl nový zákon Ministerstva životního prostředí schválen. A tedy platí, že každý občan ve svém trvalém bydlišti je povinen zaplatit ročně částku, která sestává ze dvou částí: (podle § 10 b zákona o místních poplatcích č. 565/1990 Sb.)

a) 250,- Kč na osobu a kalendářní rok

b) až 250,- Kč dle skutečných nákladů na likvidaci pevného domovního odpadu v roce minulém. Tedy celkový poplatek může dosáhnout až 500,- Kč na osobu a rok.

Náklady na sběr, dopravu, uložení a likvidaci odpadů činil v Bílovicích v loňském roce 426,- Kč na osobu. Obecní rada však připravuje pro prosincové zasedání zastupitelstva obce variantu, kterou nový zákon umožňuje po dobu až dvou let a to, že zůstane zatím stávající systém s částečným navýšením. Tím se jednorázové navýšení z nového zákona rozloží do dvou let a dopad nákladů na jednotlivé rodiny nebude tak velký, neboť část nákladů po-

nese obec. Tedy po 1. 1. 2002 budeme si na OÚ kupovat nálepky na odpadové nádoby či lístky na jeden odvoz jako dosud. Cenu stanoví zastupitelstvo obce na veřejném zasedání 14. 12. 2001.

Rovněž předpokládáme, že zpoplatnění svozu a likvidace TDO bude i v r. 2003 jen opět s částečným navýšením. Tím zachováme možnost občanům snižovat objem odpadu a šetřit své peníze.

Na chatu bude poplatek schválen na zasedání zastupitelstva obce a bude činit nejméně 250,- Kč za rok. Obec za tyto vybrané finanční prostředky zajistí ve spolupráci s chataři v jednotlivých osadách odvoz odpadů buď plastovými pytlíky nebo kontejnery.

VÝVOJ POČTU OBYVATEL:

Trvale hlášených obyvatel v Bílovicích v posledních letech bylo:

rok	1995	2.142	obyvatel
	1996	1.990	obyvatel
	1997	1.931	obyvatel
	1998	2.029	obyvatel
	1999	2.121	obyvatel
	2000	2.242	obyvatel
	2001	2.327	obyvatel

V letošním roce 2001 se narodilo 30 dětí, nejvíce od r. 1989, Bylo to 15 chlapců a 15 děvčat. Zemřelo 13 spoluobčanů.

UPOZORNĚNÍ:

Poplatky za psy jsou splatné do 15. února příslušného roku. Nebudou-li zaplacený včas, nebo nebude-li pes řádně přihlášen, bude stanoven finanční postih.

VÍTE ŽE ...

- > v Bílovicích je k 1. 12. 2001 2327 obyvatel
- > zemřelo 13 občanů,
- > narodilo se 30 dětí
- > do školy letos chodí 245 žáků, z toho 115 chlapců a 130 dívek.
Přespolních dětí je 39 z Řícmanic, 3 z Kanic, 6 z Babic, 2 z Ochoze, 1 z Rudice
- > mateřskou školu navštěvuje 75 dětí
- > nadmořská výška Svitavy u mlýna je 226 m n.m.
Pro srovnání: hladina Dunaje v Bratislavě je 200 m n.m.
- > veřejné osvětlení má 483 světelných bodů
- > vzdálenost hranice obce u benzinové čerpací stanice k hranicím obce s Řícmanicemi na Havlíčkově ul. je 3,1 km
- > počet pracovních míst v obci do roku 1990 byl 345, nyní je 177
- > počet domů je 722, obecních bytů je 145, družstevních bytů je 121
- > počet ulic je 31
- > nejdelší ulice je Husova, nejkratší Macharova
- > naši občané mají 315 hlášených psů
- > na hřbitově je 66 urnových míst, 732 hrobových míst

- > bílovický katastr má 1.565,61 ha,
z toho je orná půda 125,62 ha, 55,44 ha zahrady, 12,48 ha ovocné sady, 13,74 ha louky, 1.150,17 ha lesní pozemky. Zbytek je plocha ostatní, vodní plocha, zastavěná plocha

Vlasta Klevetová, pracovnice OÚ

ŠKOLSTVÍ

Plán práce na Škole v přírodě (5.-12.10.2001)

Pátek

Příjezd, ubytování, oběd, výlet odpolední na Paprsek (celkem 10km)
Cestou pozorování přírody, nadm. výška, turistické značení, kopce, vrcholy, hřebeny hor, horizont – látka vlastivědy
Po večeri vybalování, volno, odpočinek

Sobota

Celodenní výlet na horu Šerák
Pěšky z Petříkova do Ramzové na lanovku, lanovkou na vrchol, odtud do turistické chaty Jiřího, pěšky směr Obří skály, Vražedný potok, Ramzová, Petříkov – celkem 14km

Poznávání stromů, keřů (kosodřevina, kleč), rostlin, soutěž družstev v Ramzové .

Po večeri psaní dopisů, zápis dnešního dne do deníků.

Neděle

Dopoledne výuka dle rozvrhu, měření v terénu (měřící pásmo), sběr listů a rostlin

Odpoledne hry a soutěže v okolí: hra na paměť, v lese hledání lístečků s úkoly- rébus, míčové hry na hřišti, sběr dřeva, příprava táboráku, příprava programu na táborák

Pondělí

Dopoledne výuka dle rozvrhu, po skupinách poznávání stromů podle listů, keřů, rostlin, jednotlivých plodů. Poznávání a vyhledávání nasbíraných hub dle atlasu – výuka o houbách.

Hudební výchova - nové táboremé písně.

Soutěž družstev – plnění toho, co se naučili z vlastivědy a přírodovědy na jednotlivých stanovištích v okolí ubytovny (určí tyto stromy dle listů, plodů, ši-šek, určí houby, jak se chováme v lese, slož čtyřverší na slovo liška, lesní zvěř, ptáci, nadm. výška, obilniny, kulturní, okrasné a plané rostliny, poznatky o místech, které jsme navštívili...)

Odpoledne výlet na česko-polské hranice a na nejvyšší horu Rychlebských hor Smrk – celkem 8km. Orientace podle mapy, práce s mapou a buzo-
lou, stavění domečků z přírodního materiálu.

Večer - stezka odvahy – projití krátké známé trasy bez baterky (dobro-
volné).

Úterý

Ráno výuka jen do 10 hodin.

Celodenní výlet – jeskyně Na Pomezí, Lázně Jeseník.

Pěšky do Ramzové na vlak, příjezd k jeskyni, exkurze, odtud pěšky do

Lázní Jeseník, prohlídka města, lázeňských domů, možnost nákupu suvenýrů, občerstvení, prohlídka kolonády, pěšky do Jeseníku na vlak směr Ramzová, pěšky do Petříkova – celkem 12 km.

Cestou do lázní opět stavění domečků, sběr přírodnin na pracovní činnosti a výtvarnou výchovu (suché trávy, rostliny a plody).

Středa

Dopoledne výuka dle rozvrhu, pracovní a výtvarné činnosti z nasbíraného materiálu – koláž, aranžování suchých květin.

Odpoledne - 1. OLYMPIÁDA (sportovní hry družstev, skupin i jednotlivců).

vybíjená	- slalom (běh)
miniturnaj v stolním tenise	- hod polenem do dálky
nohejbal	- indiánský skok přes vodu (skoky z místa)
fotbal	- přeskok švihadla za půl minuty

Výroba masek na karneval, příprava táboráku.

Večer – táborák, opékání špekáčků.

Pozorování hvězdné oblohy, určování souhvězdí: Velký vůz, Malý vůz, Polárka, Orion, Plejády a Kasiopea.

Čtvrtek

Dopoledne výuka dle rozvrhu, celkové zopakování probraného učiva a získaných poznatků z přírody.

Odpoledne dokončení masek, procvičování morseovky.

Robinsonova cesta za pokladem – soutěž družstev v terénu, plnění různých úkolů z probraného učiva na jednotlivých stanovištích vytyčených v lese v délce 2,5 km.

V cíli společné hledání pokladu. Návrat do ubytovny.

Večer – karneval, průvod masek, karnevalové soutěže jednotlivců, diskotéka.

Závěrečné vyhodnocení, diplomy, ceny, zhodnocení školy v přírodě vyučujícími i dětmi.

Pátek

Po snídani rozloučení s personálem, poděkování.

Balení, úklid pokojů, odjezd v 10.00 hodin.

Šťastný návrat domů.

Všichni se těšíme na další Školu v přírodě!!!

Ohlasy rodičů na Školu v přírodě

Jsem ráda, že se tato akce konala, protože děti poznaly spoustu nového o přírodě, měly možnost se navzájem poznat. Také bylo dobré, že měly denní režim. Určitě bych uvítala, kdyby se i v budoucnu podobné akce konaly. Tereza byla velmi spokojená a žádné připomínky nemáme.

paní Pecníková

S akcí škola v přírodě jsme byli velmi spokojeni. Děti se dostaly na zdravý vzduch, poznaly se jinak než ze školních lavic a hlavně se naučily spoustu věcí. Pro Zuzku to byla první příležitost být bez rodičů, tak jsem uvítala, že jede se známým kolektivem dětí a známými učitelkami. Byla spokojená, týden uběhl jako voda a vrátila se odpočatá a spokojená.

paní Svobodová

Tereza byla s pobytem v Petřikově opravdu spokojená. Připravily jste pro děti spoustu aktivit, takže se určitě nenudily. Myslím, že Tereza nejlépe ocenila sběr přírodnin a různé soutěže oceňované diplomy či jinými cenami. Byla spokojená i s ubytováním i stravou. Velkým zážitkem byla i jízda lanovkou. Naštěstí vám přálo počasí a mohli jste uskutečnit všechny naplánované činnosti.

paní Sekerová

Naší dceři se pobyt v Petřikově velmi líbil, děti zřejmě neměly příležitost se nudit. Je dobré, že jste pro děti připravily hodně soutěží, protože soutěživost je dětem vlastní. U méně dynamických jedinců to zřejmě podpořilo zapálení pro věc a větší soudržnost s kolektivem, děti také měly možnost poznat své spolužáky z jiné stránky než se znají z vyučování. Je to dobrý vklad do budoucna, protože děti spolu stráví ve škole ještě několik let. Společné zážitky a následné vzpomínky jak známo lidi sblíží. Je také dobré, že děti strávily týden bez sledování televize, protože mnohé děti jsou na TV závislé. Ale to se asi netýká většiny dětí z Bílovic. Fotografie z pobytu se nám moc líbily. Myslíme si, že jste pro děti připravily velmi hodnotný program a děkujeme, že jste zároveň dobře zajistily potřeby a bezpečnost dětí.

Podešvovi

Exkurze Moravské muzeum – KELTOVÉ

Ve čtvrtek 1.11. jsme navštívili výstavu o Keltech. Paní průvodkyně nám ukázala keltskou mapu. Potom jsme šli do síně, kde stála keltská chalupa. Byla ze dřeva a ze slámy. Uvnitř byla postel pokrytá kožešinou a mlýnek na mletí mouky (2 velké kameny). Keltové měli rádi hudbu. Nástroje vyráběli z kostí. My jsme si mohli zahrát na některé nástroje. Dozvěděli jsme se, že když se někdo narodil, tak plakali, a když někdo umřel, tak se radovali.

Paní průvodkyně nám ukázala 2 hroby s lidskými kostrami. Keltové nosili rádi náramky ze železa, ale nenosili je jenom ženy, ale i muži. Do boje chodili nazí. Výstava se mi moc líbila.

Barbora Havlenová, 4.A

Dopravní výchova ve 4. třídě

Dne 23.10. jsme byli na dopravním hřišti v Blansku. Museli jsme se učit při jízdě na kole dávat přednost, odbočovat. Potom nám pán pustil semaforey a byla to legrace, museli jsme dávat pozor, abychom neudělali chybu. Jinak bychom vypadli ze hry. Já jsem vypadla jako 11. Pak jsme šli do učebny autoškoly. Bylo to jako v milionáři. Mačkali jsme tam tlačítka. Odpovídali jsme na otázky např. jaká je to značka, co uděláme při odbočování doleva, kdo pojedje na křižovatce první. Moc se nám to líbilo.

Lucka Kuželová, 4.A

Na dopravní hřiště pojedeme ještě najaře, do té doby se musí žáci všechno naučit. V prosinci jedeme do Brna

Do Dětského domu mládeže Junior, kde budeme trénovat situace na silnicích na počítačích. Ve škole máme 2x měsíčně výuku o dopravní výchově a v květnu nás čeká jízda zručnosti.

M. Křičková, třídní učitelka 4.A

Ve dnech 16.-17.listopadu probíhal na naší škole již po třetí seminář hudební výchovy pro učitele MŠ, ZŠ a ZUŠ. Tentokrát přijeli opět lektoři z Prahy: Mgr. Pavel Jurkovič, Mgr. Lída Battéková a PaedDr. Alena Tichá. Semináře se zúčastnil letos rekordní počet frekventantů - 60, a to z okresů Brno-venkov, Brno-město, Blansko. Po celé dva dny se na naší škole hrálo, zpívalo a tancovalo na téma Podzim a zima. Metodické pomůcky, nástroje a učebnice zajišťoval Zbyněk Štiller, MUZIKSERVIS Praha. Akce proběhla úspěšně, měla velký ohlas, takže v květnu bude mít na naší škole pokračování. Někteří účastníci zde nocovali a pro ně byl připravený večerní program – posezení a zpívání u vínečka u pana Hanouska, kterému tímto ještě jednou děkujeme.

M. Křičková za metodický kabinet Hv Brno-venkov

POZOR! Sběr PET lahví pokračuje. POZOR!

Ve škole stále probíhá sběr umělohmotných lahví.
Oznamujeme změnu sběru:

P O U Z E každé pondělí od 15.00 do 19.00 hod. u pí Lajfrové,
zadní vchod školy (ve dvoře).

Prosíme, aby láhve byly dobře sešlapané.

Děkujeme.

ZŠ Bílovice

DOPRAVA

Rozvoj osobní automobilové dopravy v naší obci

V posledních dvou letech vzrostl v naší obci počet nových osobních automobilů a to jak v soukromém vlastnictví tak i u organizací a podnikatelů.

Jejich značný rozmach zapříčiňuje neoprávněné parkování i garážování v místech zakazů. Stálou aroganci a ignoraci řidičů ke vjezdům, výjezdům i ke vchodům do obydlí našich občanů. Neustálé otáčení na chodnících i v předzahrádkách našich občanů. Nedodržování stanovených rychlostí na místních komunikacích. Vyhadzování odpadků i nedopalků z cigaret na místních komunikacích. Vyhadzování odpadků i nedopalků z cigaret z aut, v době jejich parkování a nezhasínání motorů - tůvání motorů v době parkování.

To vše i z podnětů a připomínek našich občanů k provozu a bezpečnosti provozu na místních komunikacích vedlo Obecní zastupitelstvo, ustanovit na veřejném zasedání obecního zastupitelstva 19. 9. 2001 dopravní komisi a zvolit jejího předsedu.

Dopravní komise chce právě tímto článkem v Bílovickém zpravodaji seznámit naše občany, jakou bude mít dopravní komise činnost a co bude řešit.

ČINNOST DOPRAVNÍ KOMISE OZ V BÍLOVICÍCH NAD SVITAVOU

Ve spolupráci s občany obce, starostou obce, členy zastupitelstva a obecní policií, ve smyslu a rozsahu zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na místních komunikacích, zákona č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti

provozu na místních komunikacích a jeho prováděcí vyhlášky č. 107/1997, účastnit se na řešení a řízení:

- a) práv a povinností účastníků na místních komunikacích,
- b) pravidel provozu na místních komunikacích,
- c) úprav provozu na místních komunikacích,

a to vše ve smyslu zákona ČNR 367/1990 Sb., o obcích se samostatnou působností, které ve svém územním obvodu odpovídají za správu a údržbu provozních zařízení, pro uspokojení potřeb občanů, které jsou ve vlastnictví obce a odpovídají za ochranu občanů žijících v jejich těsné blízkosti z hlediska bezpečnosti provozu, zdraví a ochrany životního prostředí a ovzduší.

Dopravní komise obce je složena max. z 5-ti členů, včetně předsedy komise. Předsedu komise navrhuje a volí obecní zastupitelstvo.

Členové komise jsou navrženi ze zástupců:

- kontrolní komise
- komise životního prostředí
- občanů obce
- obecní policie a dalších.

Dopravní komise dále sleduje a řeší:

1. Stížnosti a podněty občanů a občanských iniciativ a jejich potřeby z hlediska dopravy a provozu na místních komunikacích.

2. Provoz na místních komunikacích z hlediska rozmístování dopravních značek a jejich precizního dodržování od účastníků silničního provozu.

3. Spolupracuje v úzkém kontaktu s obecní policií ve smyslu bodů 1 a 2, provádí kontrolu obecní policie z hlediska přijatých opatření k dopravě a provozu na místních komunikacích.

4. Zjišťuje provozní stav místních komunikací z hlediska bezpečnosti silničního provozu a vlivu životního prostředí provozu na občany, žijící v jejich bezprostřední blízkosti.

5. Místní i přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích obce a zařízení pro provozní informace určí se souhlasem příslušného okresního úřadu po předchozím písemném stanovisku příslušného orgánu policie.

6. Předkládá zastupitelům obce na veřejném zasedání Obecního zastupitelstva ke schválení veškerá nová opatření o změnách v dopravě, provozu, opravách i údržbě a to na místních komunikacích z hlediska jejich bezpečnosti a potřeb.

Tímto článkem také žádáme naše občany z Bílovic, aby svoje věcné i podnětné připomínky k činnosti dopravní komise i k provozu a jeho bezpečnosti na místních komunikacích, zaslali písemně na adresu:

Dopravní komise OZ, Komenského 446 664 01 Bílovice nad Svitavou, nebo osobně přinesli na Obecní úřad, nebo do obecní schránky, která je umístěna v přízemí (chodbě) Obecního úřadu na Komenského ulici.

Veškeré vaše doručené a podepsané náměty a připomínky ke zlepšení i k porušování provozu a jeho bezpečnosti na místních komunikacích, budou na jednání dopravní komise pečlivě posouzeny a projednány a to ve smyslu příslušných zákonů, vyhlášek a norem. Komise bude vždy rozhodovat nestranně a hledat vždy neoptimálnější řešení.

Ing. Pavel Doležal, předseda dopravní komise

Rok poté . . . !

V prosinci r. 2000 jsem na stránkách Bílovického zpravodale pod silným tlakem opakujících se stížností a podpisové akce našich občanů. (byla postoupena vedení naší obce) byl nucen znovu upozornit na zhoršování životního prostředí na Komenského ulici, kdy vlivem rychlého rozvoje poskytování služeb obecního úřadu občanům na jedné straně a nedostatečného množství odstavných ploch a kapacitně odpovídajícího parkoviště na straně druhé začala „Odysea“ místních občanů.

Rada obce v odpovědi na můj článek k celé problematice zaujala velmi vstřícné, jasné a rozhodné stanovisko. Cituji:

Do ulice Komenského bude povolen vjezd jen zde bydlicím občanům, zásobování do 3,5 t, lékařům a pacientům, klientům obecního, stavebního úřadu a pošty. Rodiče, kteří vozí děti do školy, budou muset zajíždět k podchodu u nádraží. Je nutno respektovat úzký profil ulice Komenského. Parkování vozidel bude zřízeno u cesty pod kaštaný. Tolik rozhodnutí rady.

Vaším si slibného rozhodnutí rady. Není mi známo, že by bylo zrušeno. Vážím si našeho starosty pro aktivity ve všech směrech. Dovolím si tvrdit, že 95% absolventů vysoké školy - stavební fakulty by si netrouflo na realizaci stavebních celků v takovém rozsahu jaké má za sebou úspěšně ukončené právě on. Problémy, které budou muset v budoucnu řešit naše obce v rámci programu PHARE, aby nebyly vymazané z mapy naší republiky, náš starosta již úspěšně dořešil.

Jsem přesvědčen, že podle svého nejlepšího svědomí udělal všechno proto, aby rozhodnutí rady uvedl v život a dal mu právní podklad. Jednal s DI. Brno, s referátem dopravy pro Brno-venkov, zajistil firmu, která doporučení rady a DI realizovala. Snažil se celou kritizovanou situací v zájmu zlepšení životního prostředí v obydlené lokalitě dostat pod kontrolu místní policie.

Podívejme se jak vypadá slibné rozhodnutí rady, snaha starosty a obecní policie o zlepšení životního prostředí po uplynutí jednoho roku díky aroganci mnoha jedinců.

Ve spolupráci s místními občany (občanské iniciativy) se povedlo v rámci dlouhodobého sledování evidovat a analyzovat celkový stav dopravní situace a hustotu provozu mot. vozidel na Komenského.

Trvale bydlicí občané v ulici vlastní	45 mot. vozidel
Z toho pro omezené možnosti parkuje na ulici	11 mot. vozidel
Za zaměstnáním do Komenského ulice dojíždí	19 mot. vozidel
V prac. době parkuje v ul.(místní a zaměst.) oprávněně	30 mot. vozidel
V prac. době bezdůvodně mimo parkoviště v ul. parkuje	10-20 mot. vozidel
Kapacita vyhrazeného parkoviště před OÚ je	9 míst
Kapacita veřejného parkoviště podél rod. domků je	20 míst
Celková kapacita parkovacích míst v ulici je	29 míst
Scházející počet parkovacích míst pro oprávněné parkování	10-15 míst
Počet mot. vozidel parkujících v prostorách se zákazem stání	8-10
Celkový počet mot. vozidel parkujících v ulici	40-50
V průběhu vyuč. zastavuje před školou s dětmi v protisměru	30-40 m.voz.
V průběhu prac. doby zastavuje před OÚ v protisměru	40-50 mot. vozidel

Soukromé vjezdy a chodníky využívá k zastavení a otáčení 30-40 mot. voz.
Průjezd ul. do chatové oblasti v průběhu dne využívá 20-30 mot. vozidel
Na vyhrazen. místech se zákazem zastavení parkuje déle než 1 hod. 6-10 m. voz.
Celkový počet vjezdu a výjezdů mot. vozidel v průběhu dne 350-400

Nejčastější dopravní přestupky motoristů, kteří vjíždí do Komenského ulice.

- vysoká rychlost
- nerespektování zákazu zastavení-hasičská zbrojnice-běžně se parkuje
- nerespektování zákazu stání - běžně se v těchto místech parkuje
- zastavování na chodníku
- jízda po chodníku
- objíždění retardérů
- parkování před vchodem a vjezdem do rodinných domů
- otáčení se na soukromých pozemcích v prostorách vjezdů do rod. domků
- šlapání po soukr. trávnicích a kvítkách
- znečišťování předzahrádek
- vysypávání popelníků a oklepávání koberečků
- nevypínání motoru při zastavení.

Připočteme k tomu stavební ruch při stavbě domu s peč. službou, tak je v této části totální kolaps dopravy a životního prostředí. Snaha pana starosty a obecní policie udržet v této ulici a kolem radnice odpovídající pořádek je mnoha motoristy ignorována. Jakýkoliv pokus obecní policie o sjednání nápravy není respektován a míjí se účinkem v okamžiku odchodu policie z ulice. Vznikají konflikty mezi místními, kteří hájí oprávněně své zájmy a mezi návštěvníky, kteří to ignorují. Je to skutečně jenom věcí starosty a obecní policie?

Závažných problémů a nedostatků k řešení kolem dopravy a její regulace ke vztahu na životní prostředí v uvedené lokalitě a v celé naší obci je hodně. Ignorování platných zákonů, obecních vyhlášek a lidské důstojnosti je největším zlem ochrany životního prostředí v naší obci.

V rámci restrukturalizace státní správy lze očekávat převádění působnosti z. okresních úřadů na jednotlivé články samosprávy. Rozšíří se pravomoci a hlavně služby obecních úřadů pro naše občany, (vydávání OP, řidičských průkazů, pasů, povedou registraci mot. vozidel, budou schvalovat jejich technickou způsobilost, budou mít na starosti ochranu přírody a krajiny, evidenci odpadů, ochranu zemědělského půdního fondu, správu lesů, myslivost a rybářství, budou vyřizovat žádosti o sociální podporu, vyplácet soc. dávky a povedou živnostenský rejstřík).

Vedení naší obce si to uvědomuje a podporuje snahu zodpovědně řešit stávající stav tak, aby vyhovoval i do budoucna. Obecnímu zastupitelstvu předložilo návrh na ustavení „dopravní komise“ při radě OZ, která ve spolupráci s obecní policií a občanskými iniciativami musí nežádoucí situaci v zájmu občanů a veřejného pořádku dořešit. Uvedená analýza je toho důkazem. Jiná možnost není.

Rozhodnutím zastupitelstva byla komise ustavena. Čeká jí nevděčná, ale zodpovědná práce. Lze si jenom přát, aby nalezla dostatek morálních sil, jednala s chladnou hlavou, rozhodně a se smyslem pro zodpovědnost za dodržování dopravních předpisů v ulicích a na silnicích naší obce.

Co se týče uvedených dopravních přestupků, to je v kompetenci obecní policie. Všeobecné stížnosti na motoristy, ušlapané a znečištěné trávníky, zneužívání soukromých vchodů a vjezdů do rod. domků za účelem zastavování, parkování a otáčení mot. vozidel, omezování volného vchodu a vjezdu do rodinných domků je záležitostí společensko právní a stížnosti jsou oprávněné. Kontrolní komise bude i nadále zaměřovat svoji činnost na řešení a prosazování účinných opatření, aby se podobné stížnosti v těchto lokalitách v budoucnu již nemusely opakovat. Opatření proti aroganci mnoha jedinců musí být jednoznačná a účinná. Stížnosti občanů nelze ignorovat. Odstavné plochy a parkoviště se musí pro potřeby motoristů dobudovat.

Na četné dotazy motoristů, zda může obecní policie zastavit automobil a požádat po řidiči pokutu, lze nalézt odpověď ve znění zákona č. 553/1991 Sb. o obecní policii. Podle znění zákona může obecní policie zastavit vůz a pokutovat řidiče za porušení přestupků:

- proti místní úpravě v obci
- za porušení zákazu vjezdu
- za porušení zákazu stání
- za porušení zákazu zastavení
- za parkování na chodníku
- za parkování v protisměru
- za omezování volného vchodu a vjezdu do rod. domku a budov
- za porušení zákazu parkování na vyhrazen. místě a parkovišti
- za znečišťování okolí motor. vozidlem.

Obecní policie vás může zastavit a omezit v provozu v případě, kdy zajišťuje bezpečnost chodců na přechodu a dětí před školou nebo při organizování různých spol. akcí. Zcela určitě nebude vůči řidičům uplatňovat porušení obecních pravidel stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích.

Obecní policie

- nebude vám měřit rychlost a pokutovat za její překročení
- nebude vás vyzývat k dechové zkoušce
- nebude vám kontrolovat technický stav mot. vozidla

V těchto případech ale může požádat o spolupráci policii ČR. Očekáváme od našich motoristů co nejmíň dopr. přestupků a přejeme jim co nejmíň konfliktů s obecní policií. Dopravní předpisy se vždy vyplatí dodržovat. Věříme, že naše obecní policie svoje pravomoci ovládá velmi dobře a bude je v zájmu udržování pořádku v naší obci uplatňovat.

Vladislav Kala, za obč. iniciativu, Ing. Michal Koprda, předseda kontrolní komise

ZE ŽIVOTA ORGANIZACÍ A SPOLKŮ

Hody byly, hody budou . . .

Měsíc září, nejdeštivější měsíc tohoto roku. Měsíc, kdy 28. den se konaly Sokolské hody. Na toto téma bylo ve výboru Sokola několikrát hovořeno. Nebyli jsme jednotni. Někteří členové výboru byli zásadní proti a přikláněli se jen pro konání hodové zábavy, jiní zastávali názor konání tradičních hodů se vším všudy. Nakonec zvítězila myšlenka konat hody.

Sokolské hody - stárci. Foto: Kratina

Jako první, podstatná starost je hudba, která byla dohodnuta již dříve. Připravena byla i bílovická, krojovaná mládež, ta překvapila svou účastí brněnská děvčata, která k nám pozvala Tereška Meluzínová. Z bílovického polesí dopravili na stadion a postavili naši fotbalisté a členové Sboru dobrovolných hasičů máji. Několik ochotných žen se postaralo o sladké občerstvení. Veškeré prodávané zákusky upekla do našeho bufetu paní Alena Bednařková, Marie Truková a pí Surovátková. Sladkosti byly nabídnuty i v odpolední a večerní tombole - je to dar od sestry Zdenky Henclové a starosty obce pana Viléma Klevety - ten se postaral o většinu výher a zajištění tanečního parketu. Je mnoho drobností, které je třeba pro takové akce zajistit. A to se podařilo úspěšně zajistit i při letošní akci našich hodů. Po vyzvednutí práva konání hodů u starosty Sokola vyšel průvod z Husovy ulice na stadion za Sokolovnu. Tam se již scházeli hosté, aby se pobavili při hudbě „Zlatanka“, řízené kapelníkem panem Krakovským. Na hodech nechyběli ani zástupci Sokola Adamov a Řícmanice.

Děvčata a chlapci předvedli odpoledne i večer moravskou besedu. Dvě kolony tancovaly v párech dívka s hochem a jedna kolona se představila jako děvčata bez partnerů - dojížděla z Brna, aby pod vedením Věrušky Kousalové se besedu naučila. Odpolední program obohatila s tanečky školních dětí i paní učitelka Bohuslava Hamáková.

Počasí nám odpoledne a vlastně celý den bylo příznivě nakloněno. Byl to vlastně první den, kdy až do večera ani nekáplo. Celý den, včetně večera, proběhl v pohodě a dobré náladě jak hostů, tak i organizátorů. Kéž by takových zdařilých akcí bylo možno zaznamenat během jednotlivého roku daleko víc.

Sokolské hody - Moravská beseda. Foto: Kratina.

Již jednou, bezprostředně po konání hodů, jsme poděkovali všem sponzorům prostřednictvím bílovické televize. Využívám znovu této cesty k vyjádření srdečných díky za každou pomoc ochotných lidí - jak žen, tak i mužů.

Za peněžité, a ne malé dary, děkujeme jednak stárkům, kteří přinesli ze zvaní na hody poměrně větší obnos, také paní Dr. Součkové za větší peněžitý dar a všem dalším, kteří se snažili této akci pomoci. Není možno opomenout ani práci při pečení koláčů, které vždy ochotně zvládla paní Lancouchová, tentokrát s kolektivem žen paní Voskovou, Písařikovou, Pospíšilovou, Luskačovou a Šmidkovou.

Ve večerních hodinách bylo nutno doplnit víno, o které se rovněž postaral pan starosta obce. S přípravou odpoledního posezení pomohli i naši nejmenší fotbalisté - takže i vám chlápci posíláme naše poděkování.

Doba před konáním hodů mně připomínala loňskou předsezónovou atmosféru, kdy celá řada lidí pochybovala z různých důvodů o konání sletu. Nakonec jak loňský všesokolský slet, tak i naše bílovické hody sklídily zasložený úspěch a dobrý ohlas. Proto všem ještě jednou srdečné poděkování od nás všech. Členové výboru Sokola Vám všem přejí radostné a požehnané vánoční dny a do nastávajícího roku pevné zdraví, klid a mír do všech domovů.

Milada Jandová, starostka Sokola

Myslivecké sdružení Bílovice nad Svitavou informuje:

Ve dnech 20. - 21. 10. 2001 byla již po několikáté v okrese Brno-venkov prováděna orální vakcinace lišek proti vzteklině. Proto k větší informovanosti veřejnosti pár řádek.

Vzteklina je na evropském kontinentu nejnebezpečnější smrtelná nákaza přenášena ze zvířete na člověka. Tlumení vztekliny ve volné přírodě představuje nesmírně obtížný úkol. Domácí zvířata lze účinně chránit pravidelným očkováním, což se plně osvědčilo u psů. U volně žijících zvířat je podobný zásah nereálný a proto se hledaly jiné cesty zaměřené na hlavního šířitele této nákazy - lišku obecnou, která se u nás podílela zhruba 90% na všech pozitivních nálezích. Ke snižování početních stavů lišek byly používány standardní i vyjímečně povolené způsoby lovu, včetně plynování liščích nor v období vrhu mláďat. Všechny metody měly většinou dočasný, nebo jen lokální efekt a mnohdy nebyly v souladu s mysliveckou etikou a tradicí lovu.

Podstatná změna nastala počátkem osmdesátých let. V té době byla ve Švýcarsku a později v Německu zavedena tzv. orální vakcinace lišek. Od roku 1983 je orální vakcinace lišek doporučena Světovou zdravotnickou organizací všem zemím a její aplikace je celoevropsky koordinována. Princip orální vakcinace spočívá v podání očkovací látky ukryté v plastické ampulce uvnitř vhodné návnady. Při konzumaci návnady a prokousnutí plastického obalu přichází živý oslabený očkovací virus vztekliny do styku se sliznicí dutiny tlamní a hltanu a navodí stav imunity, který trvá až jeden rok. Obsah rybí moučky je v návnadové hmotě vakcíny spolu s dalšími ingrediencemi to pravé, silné vábení, kterému lišky neodolají a dobrovolně se tak vakcinují proti vzteklině.

U nás se začalo s orální vakcinací lišek na jaře 1989 v okresech přiléhajících k německé hranici. V dalších letech se ošetřené území postupně rozšiřovalo, takže na jaře 1992 bylo vakcinováno již 40 okresů západních, severních a jižních Čech a jižní Moravy. V Jihomoravském kraji byla na jaře 1992 poprvé využita tuzemská orální vakcína vyrobená v Biovetě Ivanovice na Hané ve spolupráci s univerzitou v Bernu. Od té doby se v ČR provádí vakcinace téměř ve všech okresech vždy po vyhlášení Okresní veterinární správy.

Očkovací návnady se vykládají dvakrát ročně, vždy na jaře a na podzim při chladnějším počasí, aby nedošlo k poškození živého očkovacího viru teplem. Rozložení návnad se musí provádět rovnoměrně na celou plochu daného teritoria tak, aby na 1 km² připadlo 18 návnad. Očkovací látka v návnadách, které nebyly požrány, ztrácí účinnost po 14ti dnech. Kladení návnad provádějí většinou myslivci ručním kladením, ale v nepřístupných terénech je možná i nákladná letecká distribuce.

V letošním roce byla na okrese Brno-venkov prováděna orální vakcinace lišek ve dnech 21. - 22. 4. a 20. - 21. 10. 2001. V této době bývají občané předem informováni místním rozhlasem a na přístupových cestách do ošetřovaného teritoria upozorňováni vyvěšenými varovnými plakáty s nápisem „Pozor, území, kde se provádí očkování lišek“. V době kladení návnad a v následujících 3 týdnech by měli občané dodržovat tyto pokyny: nedotýkat se návnad, poučit své děti, v případě potřeby očkovací látkou vyhledat lékaře a nepouštět své psy, což platí i mimo tuto dobu, protože je volné pobíhání psů v honitbě zakázáno zákonem.

Vyšetřováním ulovených lišek je dokazováno, že přibližně 75% liščí populace se stává po vakcinaci proti vzteklině imunní. Současně však stavy lišek díky orální vakcinaci stoupají. Proto mají uživatelé honiteb, tzn. i naše myslivecké sdružení povinnost provádět odlov lišek. K povinnostem také patří část těchto odlovených lišek předložit Okresní veterinární správě k vyšetření. Počet u nás ulovených lišek rok od roku stoupá. V uplynulé lovecké sezoně bylo v našem mysliveckém sdružení na rozloze 874 ha uloveno dosud nejvíce - 41 lišek.

Závěrem bychom chtěli občany požádat, aby při jakémkoli podezřelém nálezu živé nebo uhynuté zvěře v našem okolí ihned kontaktovali některého z našich členů.

Karel Bednařík, jednatel MS

Charita

Vypůjčila jsem si krásný citát, o který se chci s Vámi podělit. Je z dopisu francouzské spisovatelky Simone Weilové (1909 - 1943) španělskému uprchlíkovi před Frankovou diktaturou.

„ . . . Poslala jsem Ti balíček a čas od času Ti budu posílat další, podle Tvých potřeb a mých možností. Myslím, že by Tě to nemělo uvádět do rozpaků. Když mám v rukou trochu peněz, nemám nikdy dojem, že jsou ty peníze mým majetkem. Jsou pouze tady, to je vše. Pokud je posílám, nemám pocit, že je dávám. Přecházejí pouze z mých rukou do rukou někoho jiného, který je potřebuje a mám pocit, že já v tom nehraji žádnou roli. Byla bych ráda, kdyby byly peníze jako voda a samy od sebe tekly tam, kde je jich tak málo. Když Ti tedy přijde balíček, nemysli si, že dostáváš něco ode mne, ale že Ti jen trochu peněz spadlo do klína . . . “

Tato slova mluví i o mnohých z Vás. Bílovecké veřejnosti již dávno totiž nezní slovo charita exoticky. Všichni si již zvykli na občasně humanitární sbírky i jiné aktivity, které sice zajišťuje několik osob, ale jejich úspěšnost závisí na celé veřejnosti. V Bílovicích jsou všechny sbírky neobyčejně úspěšné. Svědčí to o tom, že se charitní činnost stala součástí života obce. Protože tato výborná spolupráce již trvá více než 10 let, troufám si tvrdit, že sociální cítění je u bílovických občanů značně vysoké. Není tomu tak všude.

Je mojí povinností Vám všem za veškerou pomoc poděkovat a činím tak nesmírně ráda. Děkuji za ty, které zahřál Vámi darovaný svetr, za ty, kterým jste zmírnili hlad, za všechny, kterým jste pomohli jakýmkoliv způsobem - třeba finančně.

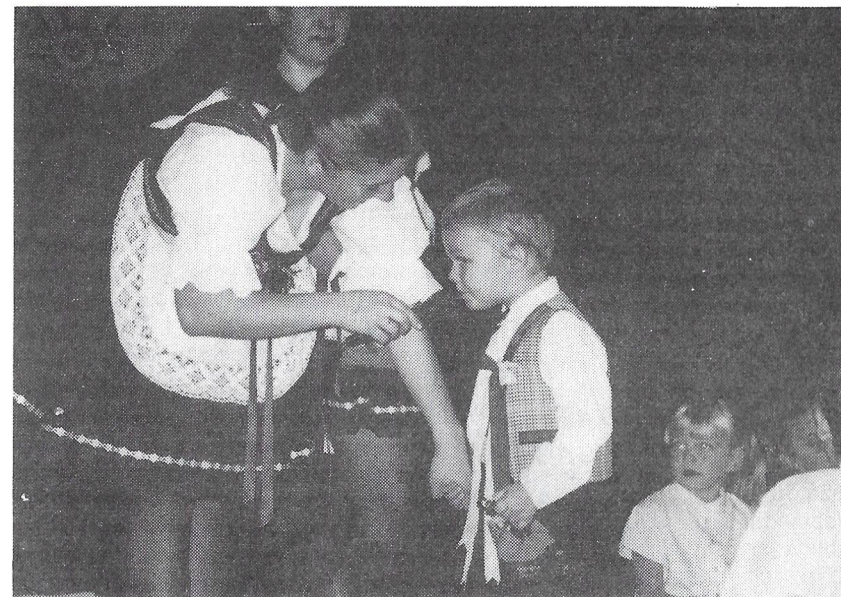
Věřím, že i v budoucnu budete mít svá srdce otevřená a nezůstanete hluchí k potřebám svých bližních. Rok 2002 zahájíme už podruhé Tříkrálovou sbírkou, která byla v naší obci tak úspěšná. Opět Vás prosím: Přijměte mladé i malé koledníky laskavě - vždyť i oni chtějí pouze pomoci potřebným.

K srdečným díkům za všechny Vaše dobré skutky připojuji přání všeho dobrého, mějte sváteční dny prozářené vzájemnou láskou a porozuměním. Přeji Vám, aby Vás Boží požehnání provázelo v celém dalším roce.

Jitka Cívková

Kterak Martinskou Husu z Martinských hodů udělat

Vážení přátelé,
pokud by Vám někdo tvrdil, že husa je jenom tupý tvor, se kterým si neužijete příliš mnoho legrace a hodí se maximálně tak ke konzumaci nebo do peřin, nevěřte mu. Mluví z něj buď neznalost nebo závist a nebo nenavštívil letošní Husu (s velkým H prosím) Martinskou.

Martinské hody 17. listopadu 2001.

Když jsem před čtyřmi lety psal do Zpravodaje první článek o Martinských hodech věru jsem netušil, že tato akce původně zamýšlená jako jednorázová, bude mít někdy nějaké pokračování. Jak si možná mnozí vzpomenou, tehdy se konal jakýsi nultý ročník Martinských hodů jako jistá forma náhrady za neuskutečnění se hody Václavské, nebo chcete-li Sokolské. A vidíte, od té doby každoročně (tedy až na jednu výjimku) můžete zhruba v polovině listopadu zavítat do Obecní hospody a takzvaně „pobesedovat“ u cimbálu. Nejinak tomu bylo tento rok i když se letos nejednalo o hody, ale Martinskou Husu. Letos totiž byly v Bílovicích hody opět dvoje (a vydařené) a nebylo tedy třeba dále tento počet rozšiřovat.

Tedy jak vidíte, z laického pohledu by se mohlo zdát, že pro žádnou další krojovanou akci nebyl jaksi důvod, leč uskupení, které od jisté doby začalo samo sebe honosně nazývat Bílovecká chasa mělo jiné mínění. A tak zhruba v polovině září se v pozdních pátečních večerních hodinách uskutečnilo památné hlasování v cukrárně na návsi, ve kterém se rozhodlo, zda letos zase něco takzvaně „spácháme“. Přátelé, mohu Vám odpovědně říct, že jsem byl téměř jediný, kdo hlasoval pro variantu nedělat nic a tudíž byl resultát poměr-

ně jasný. Akce bude a dáme jí jméno Husa aby si náhodou někdo nemyslel, že se v Bílovicích letos hodláme uhadovat.

No, co už jeden nadělá, když je rozhodnuto, že. Ted' se tak jenom maximálně snažit aby se vše vydařilo alespoň tak, jako v předchozích letech. Faktem ovšem je, že jakkoli by se změna názvu mohla zdát nezasvěcenému pozorovateli nepodstatná, přinesla okamžitě spoustu výhod (tedy zejména pro organizátory, což ovšem z našeho pohledu taky nebylo k zahoezení). Tak námátkou: jelikož se nejedná o hody, není třeba strávit jeden celý den v listopadovém (rozuměj mrazivém) lese dobýváním mladých jehličnanů na májky (to byla věšte úleva veliká i když se to z pochopitelných důvodů před děvčaty nesmí uvádět). Dále není třeba volit hlavní stárku, což bývá každoročně problémem největší i když je pravdou, že v poslední době se nám podařilo z mladého dorostu vychovat některé nadějně a perspektivní jedince, dokonale předurčených k této úloze. A takto bych mohl ve výčtu různých větších či menších zjednodušení pokračovat ještě hodně dlouho.

Na druhé straně jsme ovšem rozhodli, že by bylo dobré, zase po letech přemoci vrozenou lenost a poskládat dohromady jakési taneční pásmo, abychom nebyli opět zahanbeni základní a považte i mateřskou školou. A začalo se pilně nacvičovat a to nejen taneční pásmo, ale dokonce i lidové tance. Vězte tedy, že letošní Husa měla ještě další kulturně-vychovný aspekt: velmi výrazně se v naší obci zvednul počet lidí, kteří alespoň někdy viděli a případně (v nouzi nejvyšší) by i možná byli schopni předvést folklorní tance jako vršená, skočná či danaj.

17. 11. se od ranních hodin začali do Obecní hospody scházet první organizátoři, aby připravili vše potřebné. Celá akce byla rozdělena na dvě části: odpolední a večerní. Odpolední bylo určeno především dětem, večer potom, abych tak řekl, spíše dospělým (ostatně z množství prodaného vína bylo tohle rozdělení patrné více než jasně). Co se týká odpoledního programu opět se nám velmi vyplatila kooperace s mateřskou a základní školou. Jednak se na své ratolesti přijde podívat poměrně nezanedbatelné množství rodičů, či jinak spřízněných osob. Tím se podaří naplnit sál a srdce organizátorovo plešá nad solidní tržbou. Na druhou stranu jsem osobně svého času viděl pozvánku na Mezinárodní folklorní festival v Brně, kde u souboru Bystrouška bylo výslovně uvedeno, že často vystupuje na bílovických hodech. Tedy hodně neskromně řečeno vlastně přispíváme i k jakési propagaci Bílovic ve světě. My jsme se na oplátku snažili dětem připravit zajímavý program od dětské tomboly, přes velmi populární pojídání koláče na čas, až po zpívání písniček (které jsme sice měli pro všechny případy poněkud zajištěno předem domluvenými čísly některých dětí, ale nakonec toho nebylo třeba). Dokonce i bílovická chasa v odpoledním programu skutečně opět po letech předvedla, že umí zatančit i něco jiného než Moravskou besedu (i když mohu potvrdit, že ještě několik málo minut před zahájením celé akce jsem si tím až tak příliš jistý nebyl).

Večerní část měla naprosto tradiční průběh, dokonce jsme se kolem jednácté hodiny večerní poněkud neplánovaně dočkali i Besedy. Na návštěvníky čekala bohatá tombola, ve které nechybělo množství hus v různém provedení, ovšem mezi více než 100 cenami jasně dominovala nová popelnice (v provedení de luxe na kolečkách), kterou věnoval jeden z našich sponzorů.

Nemohu samozřejmě nezapomenout výkonu cimbálové muziky Lišňáci, která hrála v různém složení od komorního kvarteta až po orchestr o 12 členech. Po půlnoci se muzika přesunula (jak se už ostatně stalo tradicí) z podla doprostřed sálu, takže jste mohli zažít zajímavý pocit náhle se ve víru tance ocitnout muzice za zády. Nicméně si nedokážu představit dokonalejší kontakt účinkujících s návštěvníky, že. Muzika skončila své účinkování v Bílovicích kolem páté hodiny ranní, kdy se musela odebrat na autobus.

Martinské hody 17. listopadu 2001.

Doufám, že všem kteří přišli se na Huse líbilo a ti co nepřišli, přijdou za rok, k čemuž doufejme přispěje kromě usilovné propagace snad i tento článek. Několik lidí mi navíc radilo, abych při psaní tohoto článku sepsal i veškeré krojované účastníky, jako jakýsi seznam dokumentárně-historického charakteru. Nezlobte se (oni ví o koho se jedná), ale neudělám to. Ti co se do kroje skutečně nakonec oblékli, tvořili jen jednu skupinu z těch, kterým patří veliký dík za to, že Husa letos klapla více než dobře. Na ty ostatní by se zapomnělo a to bych nechtěl.

Jako už asi párkrát v minulosti jsem prohlásil, že toto byl zcela určitě poslední ročník (tedy minimálně pro mě), ale hned v pondělí po zábavě jsem ve svém e-mailu našel zprávu od jednoho brněnského návštěvníka: bylo to pěkné, děkujeme moc, doufáme, že příští rok budete akci opakovat. Hmmm, na takové vzkazy se těžko říká ne, není-liž pravdou. Takže s vysokou mírou pravděpodobnosti se na shledání s Vámi bude příští listopad za všechny organizátory těšit

Vít Kratina ml.

Nové schéma očkování našich dětí

Mnozí z vás, rodičů novorozeneckých dětí, doposud nevědí, že od 1. 7. t.r. se začínají kojenci očkovat proti dalším nemocem, že je nové očkovací schéma, které neodpovídá údajům, natištěným v malých očkovacích průkazech, přinesených z porodnice domů. Proto bych chtěla touto cestou rodiče blíže informovat, o co se vlastně jedná.

Nejprve něco k nemocem, proti nimž se nově očkuje:

1) **Hemofilová infekce:** bakterie *Haemophilus* je velice nebezpečná pro děti zhruba do čtyř, pěti let věku. Může způsobit těžké záněty mozkových blan a záněty hrtanu (hrtanové příklopky) tzv. laryngitidu, s níž se už mnohé maminky setkaly. Pokud má toto onemocnění těžký průběh, může nastat i úmrtí dítěte, jestliže není dítěte zavčas odvezeno do nemocnice. Ročně na toto onemocnění umírají dvě až tři děti.

2) **Hepatitis B = sérová žloutenka typu B:** Virus hepatitidy B napadá játra, která může poškodit tak, že se později vyvíjí rakovina jater. Děti se mohou tímto virem nakazit většinou v batolecím věku, kdy bohužel, nacházejí na dětských hřištích, v parcích apod. použité jehly narkomanů . . . Nemoc je přenosná krví, slinami, sexuální cestou. Objevily se také pochyby, zda očkovat už novorozence, nakonec ale převážil názor, že ano, neboť v dětském věku může nákaza probíhat skrytě - a uniknout statistice.

K samotnému očkování:

děti jsou t. č. očkovány ve třech měsících věku tzv. čtyřvaccínou: hemofilová látka se stala součástí jedné injekce proti záškrtu, tetanu a černému kašli. Očkování musí dítě podstoupit třikrát. Současně ten den se očkuje do druhé nožky vakcína hepatitis B. Na dítě je toho samozřejmě dost, proto přibýlo vedlejších reakcí po očkování.

Celkové reakce dítěte:

zvýšená teplota dítěte až horečka, neklid, pláč.

Lokální reakce:

zarudnutí v místě vpichu, kožní záněty, zduřenininy, zatvrdliny - hlavně v místě vpichu čtyřvaccíny. Proto se preventivně podává na celkové reakce Paralen. Acylpyrin se v tomto věku podávat NESMÍ!

Lokálně:

studené obklady, později rozmasírování místa vpichu.

Čtyřvaccínu vyrábí francouzsko-německá firma Aventis, náš výrobce doposud nedokázal čtyřvaccínu vyrobit. Celková reakce je silnější, protože už jsou v ní čtyři druhy antigenů. Kromě toho složka černého kašle je v zahraniční vakcíně méně oslabena, než byla v naší.

Tzn. čím více se zatíží organismus, tím je větší výskyt nežádoucích účinků.

Od 1. 7. je také povinné očkování dvanáctiletých dětí proti hepatitidě B. **(Tento rok: ročník 1989).**

Základní očkování tvoří tři injekce: po první injekci zhruba za měsíc, může být však i za delší dobu, po druhé injekci za 5 (pět) měsíců. Vedlejší účinky po tomto očkování dvanáctiletých mi ještě hlášeny nebyly.

Prosím však tímto rodiče, aby si vždy termíny očkování svých dětí zapsali do svých kalendářů a dodržovali je.

Očkování velkých dětí v letošním roce začíná až nyní, protože zahraniční výrobce nedodal vakcínu včas, což omlouvá výpadkem ve výrobě. Rodiče nemusejí propadat nervozitě, protože děti budou opravdu postupně očkované - zahraniční firma dodává t. č. očkovací látku postupně.

Sama za sebe bych chtěla říci, že očkování kojenců proti Hemofilové nákaze a hepatitidě B, tak očkování dětí dvanáctiletých, je velice moudrý počin a všichni můžeme být rádi, že naše děti budou proti těmto zákeřným chorobám do budoucna chráněny.

MUDr. Stanislava Tomášová, dětská lékařka

Informace k žádostem o umístění do domova důchodců

Vzhledem k tomu, že na Okresní úřad Brno-venkov dochází často k zasílání neúplných žádostí o umístění do domova důchodců, uveřejňujeme pro naše občany seznam náležitostí, které jsou nutné pro umístění žadatelů do DD.

1) kompletně vyplněný formulář žádosti o umístění do ÚSP:

- upozorňujeme zejména na vlastnoruční podpis žadatele (v případě neschopnosti podpisu musí být tato skutečnost potvrzena lékařem a navíc sepsán „projev vůle“ - prohlášení podepsané 3 svědky (rodinní příslušníci, soused, lékař, event. sociální pracovník), v němž bude uvedeno, že níže podepsaní jsou svědky prohlášení, že žadatel (nar., trvale bytem) má zájem o umístění v domově důchodců (název domova))

- Dále je nutno uvést jeden konkrétní DD, kde chce být žadatel umístěn.

Pro Brno-venkov jsou určeny následující DD.

DD Zastávka

DD Předklášteří

DD Sokolnice

- na formuláři nesmí chybět vyjádření obecního úřadu z místa trvalého bydliště s doporučením žádosti

2) **vyplněný formulář „Vyjádření lékaře“ s popisem RTG plíc** - v případě, že se žadatel léčí na specializovaných lékařských pracovištích, zejména pokud jde o psychiatrii, doloží občan aktuální nálezy z těchto oddělení, u psychiatrických diagnóz je vhodné, aby lékař uvedl ve zprávě možnost zařazení do kolektivního zařízení a vhodnost pobytu v DD. V případě, že je občan v době podávání žádosti umístěn v některém zdravotnickém zařízení, vyplní tiskopis lékař tohoto zařízení

3) **předložení občanského průkazu** - především na Okresním úřadě Brno-venkov, pokud přichází žadatel (rodina) osobně; nebo případně pracovník obecního (městského) úřadu či sociální pracovník např. léčebny pro dlouhodobě nemocné potvrdí tyto údaje: číslo OP, jeho platnost, datum vydání, kým byl vydán, trvalý pobyt a občanství ČR

4) **druh a výměr důchodu: aktuální důchodový výměr - rozhodnutí z České správy sociálního zabezpečení** (nikoliv pouze z pošty); v současné době je aktuální výměr s datem 1. 12. 2001, kdy byla provedena poslední změna v důchodech; v případě individuální změny - např. přiznání zvýšení důchodu pro bezmocnost, přiložit tento nový výměr důchodu. Pokud občan rozhodnutí ztratil, potvrzení o výši důchodu vystaví Okresní správa sociálního zabezpečení, Brno, Kounicova 14 (nutno předložit občanský průkaz žadatele)

5) **rodný list** - v době podání žádosti není nutnou náležitostí, je však důležitý při nástupu; proto pokud žadatel tento doklad ztratil, lze jej nechat vyřadit na matrice v místě narození

6) u žadatelů **zbavených způsobilosti k právním úkonům** podepisuje žádost zákonný zástupce - opatrovník, který předloží listinu o ustanovení opatrovníka, příp. i rozhodnutí soudu o zbavení způsobilosti (pokud je tato věc teprve v řízení, přiloží se kopie dokladů o tom)

V případě, že žadatel má zájem o umístění v domově důchodců v jiném okrese, je třeba se předem dohodnout přímo v požadovaném DD. Všechny náležitosti je třeba zaslat na ten Okresní úřad, do jehož působnosti příslušný domov důchodců patří.

Vladimír Drlík, komise sociálně zdravotní

HISTORIE

Kdo byl loupežný rytíř Gerhard z Obřan?

K vítaným zpestřením výkladů o historii hradů, měst i jednotlivých obcí patří různé pověsti. Vyjímkou nejsou ani Bílovice jak ukázal A. Kala ve své knize o naší obci, kde jich uvedl hned několik. K nim také patří pověst o loupeživém rytíři Gerhardovi z obřanského hradu, který ve svitavském údolí přepadl brněnské kupce až nakonec sám král musel proti němu vojensky zakročit. Také po jeho smrti prý však zůstal hrad sídlem loupežníků a byl proto v roce 1310 dobyt brněnskými měšťany a rozbořen. Tyto pověsti se ku podivu příliš neliší od oficiální historické verze již od dob Palackého, že Gerhard a jeho následovníci byli sprostými loupežníky.

A. Kala se domníval, že Obřanský hrad stával na kopci směrem ke Kaničím v místě dnes zvaném Gerhádky. Díky archeologickému výzkumu prováděnému od roku 1957 však dnes víme, že hrad Gerharda z Obřan stál na skalnaté ostrožně nad řekou Svitavou a Těsnohlídkovým údolím, dříve zvaným Kozí žleb. Pozůstatky jeho základů je tam možno doposud spatřit. Víme toho také hodně o Gerhardovi a jeho rodině a to jak z početných listin tak především z kroniky, kterou v roce 1300 sepsal mnich žďárského kláštera Jindřich zvaný Řezbář. Tuto kroniku (Cronica domus sarensis) uvedený mnich napsal právě pro Gerhardova syna Smila a popisuje se v ní založení a stavba cisterciátského kláštera ve Žďáře a také osudy jeho zakladatelů. Podívejme se tedy z jaké rodiny náš loupežník pocházel.

Klášter ve Žďáře založil v r. 1252 Gerhardův otec Boček ze Zbraslavi (u Vel. Bteše). Byl to mocný a významný velmož z družiny „**železného a zlatého**“ krále Přemysla Otakara II. Zastával mj. funkci zemského maršálka, později je uváděn jako moravský podkomoří, purkrabí na Znojenském hradě atd. Přemysl Otakar II. jej dokonce za zásluhy jmenoval také vladařem v rakouském hrabství Bernek. Patřil tedy k předním šlechticům v českém království. Za manželku měl dceru Přibyslava z Křižanova Eufemii (sestru sv. Zdislavy, která si vzala za manžela Havla z Lemberka, rovněž jednoho z králových oblíbenců a rádců). S touto Eufemií zdědil rozsáhlé statky po jejím otci (Přibyslav neměl mužské potomky) na Českomoravské vysočině od Brna až k českomoravské hranici. V tomto prostoru tehdy probíhala rozsáhlá kolonizace jejíž součástí byla také stavba žďárského kláštera.

Pro úplnost je třeba dodat, že Bočkovým bratrem byl Smil ze Střílek, zakladatel kláštera ve Vizovicích, kterému daroval mimo jiné i vsi Líšeň a Obce. Druhým bratrem byl Kuna, který založil město Kunštát, podle kterého se pak všichni příslušníci tohoto rozvětveného rodu nazývali, včetně pozdějšího krále Jiřího pány z Kunštátu a Poděbrad. Už z toho je zřejmé, že Gerhard, který jako jediný syn zdědil všechny statky po otci, nebyl nějakým chudým zemanem, který by si musel své živobytí zajišťovat loupežnictvím. Patřily mu rovněž početné statky na Břeclavsku a Znojensku a po sňatku s Jitkou z Valtic získal i některé vesnice v Dolních Rakousích.

Když jeho otec Boček zemřel (1255) nebyl Gerhard ještě dospělý a ve stavbě kláštera pokračovala jeho matka Eufemie, která si ve Žďáře postavila dům, aby mohla osobně dohlížet na postup stavby. Po její smrti (1279) Gerhard stavbu dokončil, když při kostele dal ještě přistavět kapli k počtě jednácti tisíc panen a klášteru věnoval ves Radešínskou Svratku. V té době už také patřil k vládnoucí vrstvě šlechty kolem krále (např. v r. 1273 je uváděn jako svědek na královské listině spolu s Havlem z Lemberka, Smilem z Lichtenburka, Štěpánem z Medlova (tj. Perštejna) a jinými). Můžeme tedy konstatovat, že to byl bohatý velmož, který přes své mládí patřil ke skupině šlechticů kolem krále, která hrála významnou úlohu při správě celého království.

Pak však došlo k nešťastné bitvě na Moravském poli (na den sv. Rufa 26. srpna 1278) ve které i díky zradě některých českých pánů (z opoziční skupiny zejména z okruhu jihočeských Vítkovců) Přemysl Otakar II. prohrál a sám v boji padl. Země byla rozvrácena, Otakarův syn Václav byl internován na Bezděži a později v Německu. Na královský trůn po otci nastoupil až v r. 1283 pod jménem Václav II. Za nezletilého krále (měl teprve 12 let) však byl skutečným pánem království jeho nejvyšší hofmistr, reprezentant mocného rodu Vítkovců Závíš z Falkenštejna. Tato rozporná postava v českých dějinách - vůdčí postava v domácí vzpouře proti Přemyslu Otakarovi II. a později milenek a manžel jeho ovdovělé manželky královny Kunhuty, drsný válečník a lyrický básník, jedněmi nenáviděný a jinými obdivovaný - rozdělil zemi na dva nepřátelské tábory. do opozice proti Závíšovi se dostala především ta část šlechty, která byla v nových poměrech zbavena svého dřívějšího vůdčího postavení a ke které patřil také Gerhard z Obřan. Gerhard používá predikát „z Obřan“ poprvé v r. 1278, v r. 1273 se uvádí ještě ze Zbraslavi, zdá se tedy, že obřanský hrad vystavěl mezi těmito lety.

K Závíšovým stoupencům na Moravě patřilo především rozsáhlé panství olomouckého biskupa (do této funkce prosadil Závíš příslušníka svého rodu Dětricha z Hradce) a královská města, především Brno. K vůdcům opozice patřil kromě Gerharda také Fridrich z Sumburka v Moravské Třebové. Údaje o tom, že Gerhard ve svitavském údolí olupoval brněnské kupce patří k lidovému vyprávění. Údolím Svitavy nevedla od Brna žádná kupecká stezka, bylo totiž až do počátku 19. stol. neprůchodné pro skály, které zasahovaly až do řeky. Tyto nechal vylámat až kníže Jan z Liechtenštejna kolem roku 1815 po levém břehu Svitavy (tzv. Knížecí cesta) pro snadnější příjezd do jeho železáren v Adamově. Pravdou ovšem je, že válečné akce v kraji znemožňovaly normální obchod, na kterém bylo Brno zcela závislé. Na násilných činech se podílely obě strany, Jindřich Řezbář rovněž uvádí, že žďárský klášter byl zpusťšen (patřil pod Gerhardovu ochranu) a mnozí rozprášeni od nepřátel.

Za škůdce země však byla označena (jak už to v historii bývá) ta strana, která prohrála.

O tom, že na Moravě šlo o rozsáhlé válečné akce svědčí skutečnost, že Závíš z Falkenštejna, když potlačil obdobnou opozici v Čechách, vytáhl v roce 1286 s mohutným vojskem proti moravským bojovníkům. A dobýval jejich hrady jeden po druhém. A tak i Gerhard, když už ztratil většinu svých hradů, pokořil se před králem (který se tohoto válečného tažení osobně zúčastnil) a podepsal dne 28. února 1286 v Brně listinu, ve které se „bez donucení“ zavázal věrnosti králi a slibem nepoužít ani lsti ani násilí proti královským statkům. Část odbojného vojska se však odmítla pokořit a opevnila se v rajhradském klášteře bylo jich podle Palackého 400-500. Závíš se ale kláštera zmocnil nenadálým nočním útokem a údajně všechny nechal popravit.

Gerhard se pak až do své smrti držel svého slibu (zemřel v r. 1291) a Jindřich Řezbář poznamenal do kroniky, že zemřel muž dobrý a nábožný.

Gerhard měl čtyři děti, dcery Eufemii a Anežku a syny Bočka (zemřel v dětském věku) a Smila, který byl nejmladší. Když Gerhard zemřel byl Smil ještě chlapec a jeho vychovatelem byl zřejmě zmíněný žďárský mnich Jindřich Řezbář. Pověsti o tom, že i on pokračoval v loupežích jsou jen opravdu pověsti. Když dospěl vzal si dokonce za manželku dívku z bývalého nepřátelského rodu Annu z Jindřichova Hradce. V roce 1310 je pak dokonce uváděn ve funkci moravského podkomoří. V té době však v království vypukly spory o nástupnictví na uprázdněný český trůn mezi příznivci strany lucemburské na straně jedné a korutanské na straně druhé. Také tehdy se Smil z Obřan postavil na stranu nesprávnou a po nastoupení Jana Lucemburského musel uprchnout do Rakouska, kde patrně v r. 1313 zemřel, jako poslední potomek pánů z Obřan. Zůstala po něm jen dcera Anna o jejímž osudu dále nevíme.

Jeho moravské statky včetně Obřan byly konfiskovány a od krále je získal pan Jindřich z Lipé, nejvyšší maršálek království. Ale ani on se královské přízni dlouho netěšil - již v roce 1315 byl obviněn z velezrady a uvězněn. Tehdy povstalo celé jeho rozsáhlé příbuzenstvo z rodu Ronovců, které král musel opět potlačit vojenským tažením. Brno bylo opět králi věrné a nepochybně tedy trpělo útoky posádky Jindřicha z Lipé na obřanském hradu. A tak sami brněnští měšťané vypravili proti hradu ozbrojenou výpravu, která hrad patrně v r. 1316 dobyla a rozbořila. Za tuto pomoc král Jan Lucemburský hrad Obřany i s příslušenstvím daroval 31. 3. 1316 městu Brnu.

PhDr. Vladimír Ondruš

V té bílovské hospodě za stolem, nalejvat se bude(m)....

Hostinec „V ZÁTIŠÍ“

Již v 18. století byla u bílovického mlýna zřízena i valcha na praní vlny i dalších textilních polotovarů. Od valcháře Antonína Müllera bylo promyšleným činem, když v domě, který si roku 1853 postavil po pravé straně cesty, která stoupala od mlýna „Na Nivku“, zřídil hostinec. (Nyní číslo pop. 83 na Fügnerově nábřeží). Nemohli jej minout sedláci z Řícmanic, Kanic a Babic, protože to tehdy byla jediná cesta z Bílovic do jejich vesnic. Hostinec byl vítaným přístřeškem pro čekající i odjíždějící mleče i vhodným zastavením pro povozníky, kteří po knížecí cestě dopravovali výrobky adamských huť i železáren.

Hospodě se říkalo „V Zátíší“ . Prosperovala, a tak i když zakladatel v 60 letech zemřel (1880), provozovala ji dál jeho manželka Františka a dcera Anna, která se provdala za traťmistra Ignáce Mayerhöfera. Po jeho smrti vedla znovu hostinec (1892) a provdala se podruhé za místního učitele Josefa Kozlíka. Josef Kozlík vydal první publikaci o Bílovicích – „Bílovice – výletní místo“ a to již v roce 1898. V této knižce byla i prostinká kresba této hospody. (Možnost obr.)

Hostinec „V Zátíší“ byl také místem, kde se v Bílovicích rodilo dělnické hnutí. Scházeli se zde již v devadesátých letech 19. století dělníci z bílovické pily a mlýna s dělníky z brněnských textilk a strojírenských závodů. Šířiteli sociálně demokratických názorů byla skupina kolem Augustina Vykydala, která se do Bílovic přestěhovala z Vídně a odtud přenášela i organizační zkušenosti. Písemný úřední souhlas s vytvořením sociálně demokratické politické organizace v Bílovicích byl vydán až v roce 1906.

K hostinci přilehlá zahrada sloužila učitelu Josefu Kozlíkovi k pokusnické práci v oblasti ovocnářství a včelařství, kterému se vášnivě věnoval. Patřil nejen k zakladatelům včelařského spolku v Bílovicích, ale byl i významným výzkumníkem. Výsledky publikoval v časopise „Moravská včela“, jehož byl redaktorem a v přednáškách na Vysoké škole zemědělské a lesnické, založené po I. světové válce v Brně.

V hostinci se scházeli místní občané s trvale bydlícími spisovateli S. K. Neumanem a Rudolfem Těsnohlídkem, s jejich přáteli z řad letních hostů i s příležitostnými výletníky nebo štamgasty na kus řeči, případně v kuželně, která se do přístěnku v zahradě také vešla.

Za I. světové války provozoval hostinec Vladimír Tepera, syn místního nadučitele. Jako každá hospoda, byla i tato informačním střediskem a to nejen o událostech v obci a okolí, ale poskytovala necenzurované informace mezinárodní. Přinášel je Rudolf Těsnohlídek z Lidových novin, které měly redakci v Brně. Nakladatel odebíral četné konkurenční noviny a časopisy i z jiných států uskupení Spolku (Rakousko – Uhersko bylo zakládajícím členem), ale i ze Švýcarska, které zachovávalo ve válce neutralitu. Ze sousedství od rodiny MUDr. Poláčka pronikly sem útržky ze zpráv z dopisů o zdravotním stavu básníka Miloše Martena, odesílané z Paříže, jeho přítelkyní Zdenkou Braunerovou.

I za první republiky až do r. 1927 (kdy byl hostinec zrušen) byl vítanou zastávkou rybářů, houbařů, výletníků, letních hostů a jejich přátel i místních obyvatel.

Bořivoj Nejezchleb

DIVADLO

Co je nového v divadelním souboru BOTA

Po úspěšném uvedení obnovené premiéry muzikálu LUCERNA přišly prázdniny. Protože se většina členů souboru rozjela po vlastech českých i cizích, sešli jsme se až koncem srpna, abychom naplánovali divadelní karneval na rozloučení s létem.

Karneval proběhl 8. září. Bohužel, ukázalo se, že termín této akce nebyl zvolen právě šťastně. Karneval proběhl za minimálního zájmu veřejnosti i přes to, že k tanci a poslechu hrála známá kapela RUDH BAND, která se

představila bílovické veřejnosti už na našem divadelním plese. Ale ti, kdo přišli, si na nedostatek zábavy rozhodně nemohli stěžovat.

Dalšími akcemi, kterých se náš kolektiv zúčastnil, byly Sokolské hody (na ně se vydalo z našeho středu osm krojovaných stárků a stárek) a pohádkový les. Zde naši členové sehráli pohádkové bytosti na stanovištích Kouzelná kniha, Pohádkový dědeček a Perníková chaloupka.

Začátkem října se soubor BOTA pustil do zkoušení nového muzikálu. Na motivy divadelní hry Williama Shakespeara Romeo a Julie jej napsaly Helena Šeráková a Jana Skoupá. Už teď můžeme prozradit, že hudební nastudování přislíbila bílovická skupina DĚDCI a po stránce choreografické s námi bude spolupracovat paní učitelka Bohunka Hamáková. Kromě známých a oblíbených souborových „hvězd“ Věrky Mazancové, Rudy Cizlera, Milana Skoupého, Broňka Tomáše, Marka Losarta, Lidky Skoupé, Radky Šteflové, Soničky Hrabcové, Davida Ondruše, Jirky Štancla, se představí i nové tváře - Hanka Kratinová, Věrka Kousalová a další. Koncem prázdnin opustila naše řady vedoucí souboru a jeho zakladatelka Mgr. Helena Šeráková. Celý kolektiv jí děkuje za vše, co pro naše ochotnické sdružení udělala a ze srdce jí přeje hodně štěstí v osobním životě.

Na 23. prosinec připravujeme, tak jako v loňském roce, Živý Betlém, který se bude konat před kostelem sv. Cyrila a Metoděje v Bílovicích nad Svítavou. S tímto krátkým představením budeme také účinkovat 26. prosince před chrámem na Petrově v Brně.

Samozřejmě bychom opět rádi uskutečnili náš divadelní ples, který znamená v loňském roce velký úspěch.

Tato naše poměrně bohatá činnost by však nebyla možná bez zázemí, které nám poskytuje Obecní úřad. Znovu a rádi bychom tedy chtěli poděkovat panu starostovi Vilému Klevetovi a panu místostarostovi Ing. Vítu Kratinovi, který s námi jako člen skupiny Dědci velmi úzce spolupracuje. Bez jejich vydatné podpory by naše ochotnické divadlo vůbec nemohlo existovat. Naše díky rovněž patří paní správce Hlouškové, která se vzorně stará o celý sál a přílehlé prostory a obětavě chodí v pozdních večerních hodinách po našich zkouškách zamykat.

Našemu ochotnickému divadlu věnujeme spoustu volného času a energie, ale pokud se nám podaří pobavit a rozesmát diváky, je to krásná odměna za naše úsilí.

Jana Skoupá, za divadelní soubor Bota

HISTORIE OCHOTNICKÉHO DIVADLA V BÍLOVICÍCH A KULTURNÍ ČINNOST

(pokračování)

Ještě nedoznely v okolních lesích poslední výstřely a členové sokolské jednoty se již začali scházet. Dohodli se svolat na 13.5.1945 do obecního úřadu přípravnou schůzi. Schůzi předsedal Alois Kala v zastoupení Václava Poláka starosty Sokola, který se nevrátil z koncentračního tábora Bergen - Belsen. Bylo dohodnuto, aby výbor jednoty zvolený na poslední valné schůzi před rozpuštěním Sokola 12. 4. 1941 pokračoval do příští valné schůze, která bude koncem roku 1945. Výbor Sokola vyzval veškeré členstvo na opravu

těžce poškozené sokolovny, která byla postavena v letech 1926 1927 podle návrhu stavitele Františka Zukala. Budova byla zasažena bombami, byla probořena střecha, stropy, poškozená parketová podlaha v sále i ve dvoraně, rozbité dveře, okenní rámy a samozřejmě vytloučená okna. Byla i poškozena elektroinstalace jeviště, zničena hlavní opona a další. S nesmírným elánem a velkým vypětím se pustili členové Sokola do práce. Jako klukovi mě utkvěla v paměti momentka na bratra Zdeňka Srbu a Antonína Smejkala, kteří se vrátili se zajetí v Terezíně, jak opravovali parkety a bratři je posílali domů si odpočinout, aby se nepřepínali, vždyť ztratili tolik sil.

Vedoucím divadla a zábavného odboru byl opět Slávek Kala. S veškerými svými organizačními schopnostmi a s nadšeným elánem všech svých divadelních a kulturních spolupracovníků, jejichž vytrvalost a odhodlanost se upevnila v těžkých dobách okupace, se pustili do díla. Hlavně získávali finanční prostředky na obnovu, ale také na zaplacení dluhů, které ještě vážily na budově sokolovny.

Již v neděli 5.srpna 1945 Sokol pořádá *Letní karneval* s programem. Začátek byl v 16 hodin v zahradě sokolovny, večer se již tančilo v sále. Hrál dvanáctičlenný jazz orchestr s kapelníkem Antonínem Svobodou z Brna a na druhém tanečním parketu bílovický orchestr s dirigentem ing. Beňou Vackem. Vstupné bylo 20 Kč. Během tohoto letního karnevalu se pořádala sbírka ve prospěch obce Soběšice. Dochovalo se znění tohoto textu:

Sestry – bratři – přátelé.

„Tělocvičná jednota SOKOL, ve snaze zmírnit utrpení sousední obce Soběšice, tolik těžce poškozené válkou, rozhodla při dnešní slavnosti uspořádat sbírku v její prospěch. Děláme to takovým způsobem, že dáváme do rozprodeje taková srdíčka (červeně napsáno) s heslem – Bílovicím – Soběšice. Sestry a bratři Vás navštíví a prosím, abyste je podpořili. Děkuji Vám za každý dar. Nazdar!“ (četl Kala Slávek).

18. srpna 1945 přijíždí opět do Bílovic, tak jako před válkou, ke své přítelkyni a spolubojovnici Boženě Kalové – Dobešové, dvojnásobná mistryně světa ve sportovní gymnastice a držitelka stříbrné olympijské medaile z berlínské olympiády v roce 1936 Vlasta Děkanová. A 19.srpna 1945 se zúčastňuje Dožínkové zábavy u „Ševčíků“. Je také seznámena se stavem sokolovny, kterou dobře znala, měla zde řadu přátel i velkou lásku a také znovu přijíždí téhož roku na „Václavské hody“. Vlasta Děkanová zařídila pro Sokol prostřednictvím herce Vlasty Buriana materiál na novou hlavní oponu a další látky, které byly zničeny. Podle častého vyprávění mého otce ji měl ušít krejčovský mistr pan František Sedláček. Na šití opony vzpomíná přímo účastnice pí Zdenka Henclová. Pan Sedláček si nechal do sokolovny dovézt šicí stroj. Opona se šila v sále sokolovny. Bylo nás při tom několik znalých šití. Jak jsme museli napínat obrovské množství materiálu, samet při šití klouže. Co se pan Sedláček našlapal na stroji – žádný elektrický. V roce 1946 již byla opona v provozu. Bylo to opravdu štěstí v poslední chvíli, neboť Vlasta Burian, přičiněním lidí, kterým poskytl azyl ve vlastním divadle během okupace, byl obviněn z kolaborace. O osudech tohoto našeho „Krále komiků“ jistě znáte ze sdělovacích prostředků.

Václavské hody v roce 1945 byly provedeny se všemi starými zvyky a do dnešní doby se vzpomíná na jejich radostnou atmosféru. Žijící účastníci, kteří

tančili v krojích a nebo jen diváci vzpomínají na tuto událost s rozzářenými očima i se slzami. Podle záznamu Slávka Kaly v krojích účinkovalo 120 osob! Další velký počet návštěvníků byl také v krojích a ve svérázu.

Na oslavu 28. října r. 1945 připravil Sokol *Slavnostní koncert s recitacemi*. Úvodní proslov o významu 28. října pronesl vzdělavatel Sokola br. Augustýn Polák. Ve slavnostním pořadu zazněly: „Česká píseň“ hudba od Josefa Bohuslava Foerstra na slova Jaroslava Kvapila v podání smíšeného pěveckého sboru, báseň J.V. Sládka „Modlitba“ – přednesla Karla Zimerhaklová, Dvořákův „Slovanský tanec č. 6 a Slovanský tanec č. 11“ provedlo trio: Helena Pávišová – klavír, ing. Beňa Vacek – housle, Antonín Holoubek – viola. Sborovou skladbu od Ezachiela Ambroze „Nad tím našim nade dvorem“ zpíval pěvecký sbor. Báseň od V. Dyka „Zpěv noci 29. října“ recitoval Mirek Olejníček. Skladbu autora Wieniawského „Legenda“ provedli: prof. Ladislav Calábek – housle, Kanutha Calábková – klavír. Skladbu Zbyňka Mrkose na slova Karla Tomana – „Prapory vlají“ provedl smíšený pěvecký sbor. Od skladatele Otakara Jeremiáše zazněla „Romance o Karlu IV“ – je to melodram na báseň Jana Nerudy. Recitoval Mirek Olejníček za klavírního doprovodu sl. Heleny Pávišové. Pořad byl zakončen hymnou v podání pěveckého sboru žen. Zpěvy řídil sbormistr učitel Ladislav Kolář.

Ve svátečních dnech 23., 25. a 26. prosince r. 1945 se rozzářilo jeviště sokolovny slovenskými kroji v divadelní hře Jiřího Mahena „*Jánošík*“. Na scéně Waltra Meluzína a v režii ing. Rudolfa Prachaře účinkovali: titulní roli Jánošíka hrál Mirek Olejníček, v dalších rolích: Ilčíka – Antonín Novotný, Garaje – Karel Matějček, Rajnoku – Slávek Kala, Adamčíka – Rudolf Band'och ml., Putnoka – František Kartous, Uhorčíka – Karel Drahovzal, Harala – Alois Slaný, Gajdošíka – Jindřich Ruta, Vlčeka – František Olejníček, Michalčíka – Arnošt Moser, Duricu – Josef Skřípský, Muchu – Josef Křotol, otce Jánošíka – Václav Podhorský, Anku – Milada Kroupová, její matku Štěpa Wenigová. Dále hráli: Jožin Fuchs, Bohuš Doležal, Láďa Staněk, Zdeněk Fuksa, Eva Olejníčková, Tonča Fuksová, Marta Švehlová, Zdena Blaženková, Liba Fojtíková, Lída Nováková, Antonín Smejkal, Ruda Band'och, Bedřich Jurníkl, Gustav Polák, Václav Doupovec, Rudolf Švehla, František Ohera, Karel Marek, Alois Zmeškal, Václav Anton, Miloš Jelínek, Rudolf Havlíček. Další ochotníci se hráli vojáky, cikány a lid. Při představení se stala příhoda: Jak přicházejí horní chlápci do šenku, jeden po druhém zasekávali valašky do sloupu, který tvořil „podpěrný“ střed místnosti. Když přišel Jánošík – Mirek Olejníček, s prožitkem a elánem jemu vlastním, ani opakovaným úderem se mu valaška nezasekla, ale sloup, zřejmě málo upevněn, začal padat. Rychle ho zpět podepřeli a ostatní už jen valašky k sloupu postavili. A ještě jedna veselejší: Nejen z vyprávění mého otce i několika mladších pamětníků, je dochovaná příhoda s Ilčíkem. Během představení musel na záchod. Než se upravil znovu do kroje, opozdil se s nástupem na scénu. Na repliku – Ilčík, kde si bol, ještě za scénou se ptal ostatních – kde jsem byl? Trochu mu vypadl z paměti text. Tak jeden horní chlapec (nebudu jej jmenovat) ho doslova na scénu dokopl a celý sál také slyšel, že byl sr ... ! A obecenstvo se bavilo. Je zákonitě, že při vážných textech se odehrávají veselé příhody a ve veselohrách občas účinkujícím naskakuje husí kůže, a jak teď dál? Obecenstvo to dobře pozná. Představení napovídala Amálka Pařízková. To obrovské

množství účinkujících líčili: pan Josef Hýsek, Stanislav Kartous, Slávek Kala a Josef Šehýr j.h. Na odpolední představení mládež měla jednotné vstupné 6 Kč a dospělí 15 a 20 Kč. Předprodej byl opět u Švehlů.

Zmínil jsem se o tom, že jeviště nemělo hlavní oponu zatahovací. Ale válku přečkala na rámech srolovaná plátěná opona u stropu jeviště. Opona s namalovaným alegorickým motivem „Kde domov můj“ ještě v roce 1950 při představení Jiráskovy „Lucerny“ plnila svůj účel. To když bylo nutné rychle ukončit závěr jednání v dramatických hrách. Byla použita pochopitelně i v představení Jánošíka. Vždy s bouchnutím dopadlo ráhno na jeviště, opona se zavlnila, jak vzpomíná náповěda Amálka Pařízková. I když bylo jeviště dobře mokré a zbaavené prachu, tak z této opony ji vždy zahltil prach v náповědní budce. Alegorický motiv na oponě mě potvrdila i pí Anna Kora-bečná, že správně je „Kde domov můj“. Já osobně jsem váhal, zda tam nebyl některý motiv sokolský.

V pondělí 31. prosince 1945 ve 20 hod. začala v režii Slávka Kaly „*Velká silvestrovská revue*“. Tři a půl hodinový program vyplnilo 32 obrazů v kostýmní výpravě, která byla z větší části vytvořena vlastními silami a prostředky. Vystupovalo 30 účinkujících. Hrál desetičlenný jazz orchestr Jindry Hladkého z Brna. Dále úplný orchestr 26 hudebníků pod vedením ing. Beni Vacka. Silvestrovský pořad konferovali (dnes se říká moderovali) Jára Pospíšil a Slávek Kala. O úspěšný večer se zasloužili např. Bohuš Tomášek, Standa Kalod, Zdeněk Mrkos, Mirek Haramach, Věra Ambrožová, Květa Zamazalová, Marta Švehlová, Boža Kalová, Walter Meluzín, František Zetek a celá řada dalších. Hlavně při tancích: kankán – cínovní vojáčky, -bugy bugy, kozáček, rumba, čínská revue, v tanečních kreacích na téma UNRA Bílovice, Ty české panenky, Střádáme si do prasátka apod. Program byl skutečně velmi bohatý a podle pamětníků i velmi veselý.

Divadelní a kulturní dění v roce 1946 bylo v Bílovicích velmi obsáhlé, neboť také zahájila činnost opět jednota Čs. Orla – ta bude později samostatně publikována. O velmi podrobném zaznamenání o kulturní a divadelní činnosti v Bílovicích v obecní kronice mohu poděkovat panu Rudolfu Morozovi, který byl kronikářem v r. 1946.

20. ledna 1946 bylo sehráno představení pro děti „*Na Kašpárka nikdo nevyzraje*“, ale podrobnosti jsem nepochybně nepatřil. Kašpárka v Sokole vytvářeli 3 herečky: Kamila Poláčková – Kramperová, ta už hrávala Kašpárka v době jejího angažmá v Českých Budějovicích, Božena Kalová – ta dokonce šla novým kostým Kašpárka a Věrka Doupovcová provd. Pospíchalová. Snad časem ještě něco vyplave z lidské paměti. Do kterého roku zařadit představení „*Kašpárek a Šmidra ruče, chytli čerta do obruče*“ s Kamilou Kramperovou – Poláčkovou také nemohu přesně říci.

3. a 15. února 1946 zazněla prostorami sokolovny romantická opereta autorů Dr. Karla Tobise a Václava Mírovského „*Růže z Argentiny*“. V režii Slávka Kaly na scéně Waltra Meluzína, v titulních rolích účinkovali: Dolores – Věra Ambrožová, její tetu paní Haverillovou – Kamila Poláčková – Kramperová, El Tigra – Arnošt Škoda j.h. (člen Národního divadla v Brně). Dále hráli: Jára Pospíšil, Mirek Haramach, Walter Meluzín, Arnošt Moser, Boža Kalová, František Karetous, Jiřina Holá, Milan Šurý a Zdeněk Švehla. Jako gaučové, tanečnice, dámy a pání ze společnosti účinkovali: Josef Němec, Rudolf Peří-

na, Zdeněk Švehla, František Kubíček, Věra Křípačová, Lída Kozlová, Dáša Krahulcová, Jindřich Ruta. Hrál dvanácti členný orchestr kapelníka Edy Pecha. Dirigoval Otakar Pokoj j.h. Tance nastudoval Josef Sokol j.h. Do dnešních časů si žijící účinkující zpívají úryvky z této operety. Na př. Dolores, Dolores, růže bílá, Dolores krásná a milá. Vám jih dal své světlo i stíny, jste pravou růží z Argentiny Zpíval Arnošt Škody v botech s vysokou podrážkou, aby nebyl tak malý vedle vysoké a noblesní Věry Ambrožové.

Při jednom představení této operety se představitel statkáře Mirek Haramach o přestávce stačil totálně opít. Ležel pak v malém sále na zíněnce, zakryt kabátem. Slávek Kala, že byl stejné postavy jak Haramach, pak místo něj jeho roli dohrál. Zrovna ale tento text moc neovládal, tak se vztekle pohyboval na jevišti mezi portálem a nápovědní boudou a lovil text.

Předprodej byl u Švehlů a vstupné 15, 20, 25 Kč.

24.2.1946 bylo sehráno další představení pro děti „Kouzelný stoleček“.

3. března 1946 se konaly „Dětské radovánky“.

10. března se konala „Slavnostní akademie“ v rámci oslav T.G.Masaryka.

V sobotu 23. a v neděli 24. března 1946 uvádí Sokol v režii Miroslava Olejníčka hru od Františka Sokola Tůmy „Soucit“. V titulní rolích účinkovali: František Olejníček, Eva Olejníčková, Stefa Wenigová, Růžena Antonová, Mirek Olejníček, Josef Skřípský, Ola Anton, Antonie Fuksová, Josef Fuchs, Josef Kotol, Karel Matějček, Arnošt Moser. Děj se odehrává na valašských horách. Výprava scény Walter Meluzín a předprodej opět u Švehlů.

Slovenská pohádka se zpěvy a tanci zhudebněná Josefem Sukem „Radúz a Mahulena“ od Julia Zeyera zazněla sálem sokolovny v sobotu 13.dubna a v neděli 14.dubna 1946 odpoledne i večer. Umělecký poradce byl František Vyhnálek j.h., výprava Walter Meluzín. V režii Antonína Novotného účinkovali: Stojmír, „král tatranský“ – Slávek Kala, Runa, jeho žena – Kamila Poláčková – Kramperová. Jejich dcery: Prija – Eva Olejníčková, Živa – Zdena Blaženková, Mahulena – Růžena Matějčková, Radúz, kralevic c Maguře – Mirek Olejníček, královna Nyola, jeho matka – Štěpánka Wenigová, Radovid, sluha Radúzův – František Olejníček, Příbinu – Josef Fuchs, Vratka – Ornošt Moser, starce – Josef Skřípský. Dále Jarmila Horská a spousta dalších nevyjmenovaných, kteří tvořili lid v Maguře, v Tatře, jinochy a družinu královskou. Hudební doprovod nastudoval a řídil prof. Ladislav Calábek se členy orchestrů ing. Beni Vacka a Edy Pecha. V paměti mnoha našich spoluobčanů zůstalo, jak zlá Runa zápasí s Radúzem přikomnaným „ke skále“ a jaký problém měli chlapi v zákulisí tu „skálu“ udržet. Na přibodnutou paruku Runy do „skály“ nožem a na pokraji vzlykající Mahulenu. Opět při dramatické scéně se obecenstvo bavilo. Představení bylo velmi krásné.

Zábavný pořad v režii Slávka Kaly „Ze šalandy našich mlýnů“ aneb nemelem, nemelem“, se uskutečnil 26.7.1946 v Bílovicích a 27. 7. 1946 na mlynářském sjezdu v Luhačovicích. Účinkovali: Kamila Poláčková - Kramperová, Arnošt Škoda j.h., Otakar Janků j.h., Zdeněk Kroupa, Rudolf Obořil – mlynář a majitel mlýna v Rousínově. Rudolf Obořil hrával divadlo v Bílovicích ve třicátých letech. Dále účinkovali: František Kartous, Ola Anton, Jindřich Ruta, Walter Meluzín, Lída Kartousová, Marie Rutová, Boža Kalová, Růžena Antonová a celá řada dalších jako tanečnice, manekýnky při módní přehlídce

apod. Pořad byl delší než dvě hodiny a bylo provedeno na 30 čísel zábavného programu. Zněly árie operní i operetní, balety, tance např. tango, rumba, kozáček. Písně pro mlynáře a mlynářské, dnes Nemelem, nemelem, Pode mlejnem nade mlejnem a veselé vyprávění o mlynářích krajancích apod. Velmi rozsáhlý program, část se ho dochovala.

Místní osvětová komise připravila na 28.říjen 1946 „Slavnostní akademii“. Akademii zahájil Augustýn Polák a slavnostní proslav měl Metoděj Barvík. V provedení pěveckého sboru zazněla píseň „Věno“ od Bedřicha Smetany, báseň „Srdce matky“ od J. Flory recitovala Milada Kroupová, klavírní skladbu Vítězslava Nováka „Můj máj“ hrála Kanutha Calábková. Árii Jeníka z opery „Prodaná nevěsta“ od B. Smetany zpíval Karel Jarolím. Dorostenky Sokola předvedly rytmické tance na skladbu „Ráno“ od B. Jemelkové. „Fantazii“, skladbu od B.Smetany provedl orchestr pod vedením kapelníka Edy Pecha. Báseň od Jana Nerudy „Moje barva červená a bílá“ recitoval Miroslav Olejníček, „Sonatinu“ pro housle a klavír od A.Dvořáka hráli prof. Ladislav Calábek a Kanutha Calábková. Ženy Sokola provedly rytmické tance na motivy národní písně „Maryna“ od V.Němcové. Tance nacvičily Boža Kalová a Marie Doležalová. Árii Dalibora z opery „Dalibor“ od B. Smetany zpíval Karel Jarolím. Směs národních písní A.Labského provedl na závěr pořadu orchestr pod vedením kapelníka Edy Pecha.

V době plní elánu a optimismu, zněl sálem sokolovny opět smích při novém nastudování hry ze života kantorů a študáků od Jaroslava Žáka „Škola základ života“. Na scéně Waltera Meluzína a v režii Slávka Kaly účinkovali: učitelský sbor: ředitel školy – Josef Fuchs, češtinář a třídní v sextě – Arnošt Moser, latiník a němčinář – Mirek Haramach, senior sboru a přírodovědec – František Kartous, učitel jazyka francouzského – dr. Vlastimil Kartous, profesorka historie – Božena Kalová, aspirantka profesury – Eva Kalová provd. Odvářková, elegantní profesorka Švihlíková – Lída Kozlová provd. Kalodová, profesor chemie a fyziky – Augustýn Polák, školník – Walter Meluzín.

Žáky 6. třídy hráli:

Tonda Holous, fotbalový fanda – Láďa Muselík,
Daniel Boukal, básník a estét – Jiří Kučera,
Václav Krhounek – šplhoun – Zdeněk Wenig,
Jindra Benetka, správný kluk – Oldřich Anton,
Ada Čuřil – repent a svěťák – Milan Šurý,
Anda Pařízková – energická dívka – Eva Kartousová
provd. Hrabáková
Marta Nováková – tiché děvčátko – Marie Kachlíková,
provd. Wenigová
Irma Jánská – místní kráska – Jarka Preisingerová

Dále účinkovali:

vlivný tatíček, továrník – František Olejníček
energický otec – Josef Skřípský
ustaraná matička – Johanka Svobodová
pan inspektor – František Ohera
Chlapečka s globusem hrál Ivan Drahovzal.

Představení se konalo 24.listopadu 1946, předprodej vstupenek opět u Švehlů.

Ecce terra

Vážení přátelé, všichni jistě znáte historii závodů malotraktorů do vrchu, který se jezdí na ulici Kollárově v Bílovicích vždy na jaře. Letos se tak stalo 12. května. Počasí nám přálo, závodníků bylo také dost, trať - velmi náročná - byla dobře připravena z hlediska bezpečnosti diváků. To vše díky nadšencům, kteří se starají o dobrý průběh závodů a zázemí pro závodníky. Výsledkem práce těchto nadšenců nejsou jen závody, ale i další činnost, které pak slouží spoluobčanům. Na Polance u komína vybudovali prostor, který během závodů slouží pro umístění stánků, polní kuchyně, stolů a lavic pro občerstvení závodníků i diváků. Během roku zde můžete spatřit maminky s kočárky, diskutující omladinu, či spokojeně se tvářící směsici lidí různého pohlaví a věku, hrající hru zvanou petanque (petank). Toto hřiště vybudované svépomocí, jehož hodnota by se blížila při zadání profesionální firmě, jistě částečně 500 000,- Kč, slouží opravdu všem.

Úprava hřiště u Komína.

Tiž lidé s pomocí dalších obyvatel Polanky, vyčistili i část lesa u komína a měli záměr udržovat tento malý lesopark ve stavu, který si pamatují místní pamětníci. Bohužel, majitelé lesa tuto část ihned oplotili a v současné době je les opět zarostlý náletovými rostlinami a neudržovaný, což kazí celkový dojem této části obce, která je díky závodům na očích spoustě návštěvníků. Jmenovat všechny organizátory a jejich přátele nelze, protože bych mohla na něho zapomenout, a to bych byla velmi nerada.

V září se jelo ve Stupavě na Slovensku další kolo. Tím byl ukončen 3. ročník Mistrovství Československa v závodech malotraktorů do vrchu. Tam byla sice trať méně náročná, zato počasí bylo „pod psa“. Ještě půl hodiny před začátkem závodů rozhodovala technická komise o tom, zda se závody pojedou jednokolově či dvoukolově. Nakonec však dopadlo vše dobře - sluníčko vysvitlo a mohli jsme na start. Každý z nás se chtěl co nejlépe umístit.

Letošní ročník byl úspěšný pro závodníky ze Slovenska. Ti pojali tuto zpočátku recesní záležitost opravdu ve velkém stylu. V průběhu minulých ročníků se zdokonalili nejen závodníci, ale zejména jejich stroje.

Ani my jsme nezaháleli. Také stroje závodníků z Čech a Moravy doznaly změn. A jsme u jednoho z problémů, který nás velmi trápí.

Víme, že v Bílovicích je těchto strojů - malotraktorů - více, než kolik jich stojí na startu. Zde se objevují již po několik sezón stále stejná jména. Máme za to, že je to způsobeno zejména tím, že ostatní si myslí, že nemá smysl závodit, když nevyhrají. Velice nás to mrzí. O to více, že slyšíme od našich přátel dotazy, kde že je ten závodník, co jezdil v tankistické kukle - Zdeněk Kala, a dotazy i na jiné závodníky, kteří alespoň v Bílovicích jezdili - Pokorný, Jiří Halus, Vlastik Veselý, Bořivoj Holec atd. O to větší radost jsme měli, když se letos na startu objevil Jirka Stancl, který se ničeho nezalekl a v tropické kukle směle rozjel svůj stroj do kopce. Těší nás, když závodníci dovedou

Start Aleš Kovář.

udělat něco pro pobavení diváků - stáj Divoká kočka (Pavel Gruber a Antonín Jančík). Proto bychom pro příští rok chtěli vyzvat i ostatní majitele strojů, aby se přihlásili do závodů. Chceme pro ně připravit podmínky takové, aby odpovídaly jejich vybavení strojů. Chceme vyhlásit třídu HOBBY právě pro stroje, které „přijedou z pole“. Tak jak to dělal Zdeněk Kala, který ráno vyvezl hnůj, opláchl vozík, nasadil kuklu a jel.

Další věc, která nás mrzí, je malý zájem obyvatel Bílovic o dění v jejich vesnici. Když si vzpomenu na diváky letošních závodů, mrzelo mne velice, že nejvíc bylo slyšet a vidět Slováky. Jejich povzbuzování, vybavenost vlajkami a jejich množství je více než zarážející. Našich příznivců z Bílovic se dalo napočítat docela málo. Ve většině byly diváci náhodní. O účasti „Bílovčáků“ na Slovensku ani nemluví. Nemám teď na mysli letošní ročník, ale minulý ročník, kdy byl na Stupavu vypraven i autobus a přijelo sotva 15 diváků. Doufám, že to není jen tím, že tato akce se koná na Polance, kde bydlí většinou přistěhovalci. Vždyť závodníci jsou i ze starousedlíků - a to úspěšní závodníci, kteří každý rok vyhrávají a získávají medaile - Pavel Gruber (stáj Divoká kočka), Aleš Kovář (stáj Červená sršeň) a Josef Zavadil (stáj STAROBRNO). V roce 2000 se závodů v Bílovicích zúčastnilo 30 závodníků, z toho 17 ze Slovenska. Ve Stupavě téhož roku závodilo 28 startujících jen 7 bylo z České republiky. Letos jelo v Bílovicích 24 soutěžících a 14 jich přijelo ze Slovenska. Ve Stupavě opět velká převaha místních, a to 19 z 26 zúčastněných. A jak se umístili Bílovičtí reprezentanti v uplynulých 2 ročnících ve svých kategoriích:

Rok 2000 - Bílovice

Josef Zavadil	1. místo
Aleš Kovář	3. místo
Věra Novotná	4. místo
Jan Kala	6. místo
Bořivoj Holec	7. místo
Pavel Gruber	8. místo

Rok 2000 - Stupava

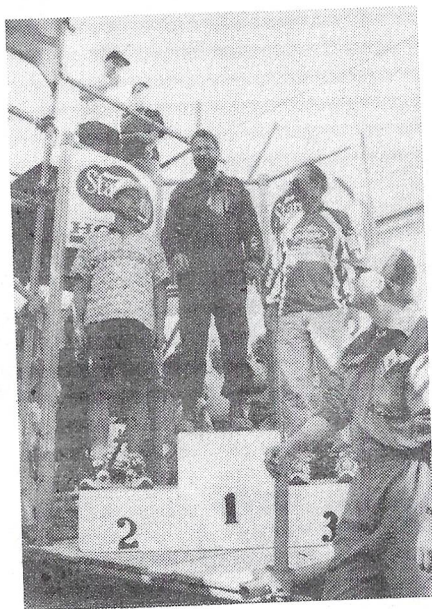
Josef Zavadil	1. místo
Aleš Kovář	3. místo
Věra Novotná	3. místo
Pavel Gruber	7. místo

Rok 2001 - Bílovice

Josef Zavadil	1. místo
Aleš Kovář	3. místo
Věra Novotná	5. místo
Pavel Gruber	7. místo
Jiří Štandl	8. místo

Rok 2001 - Stupava

Josef Zavadil	4. místo
Aleš Kovář	5. místo
Věra Novotná	6. místo
Pavel Gruber	9. místo

Vyhlášení vítězů.
1. místo Josef Zavadil

Vyhlášení vítězů 3. místo Aleš Kovář.

Poděkovat bych chtěla nejen svým jménem, ale za celý kolektiv, který závody připravuje, také starostovi panu Klevelandovi a místostarostovi panu ing. Kratinovi za podporu závodů a příslib možné opravy ulice Kollárovy, abycho- m i v příštím roce mohli závody uskutečnit a nebezpečí úrazů nejen diváků, ale i závodníkům.

Těšíme se na nové spoluzávodníky a vás diváky v příštím roce.

Věra Novotná, stáj Červená sršeň

Silvestrovský běh do schodů 2001

Vážení přátelé,

vzhledem k tomu, že se letos sejdeme na startu „Silvestrovského běhu do schodů“ již po desáté, rád bych se několika slovy zmínil o historii této akce.

V roce 1983 dostal Franta Krčmář s několika přáteli dobrý nápad, slovo dalo slovo, napsali se plakáty, sehnali se drobné ceny a závod byl na světě. Jak můžeme zjistit z filmových dokumentů, získala si tato akce přízeň široké veřejnosti hned v prvním ročníku svého konání. V letech 1984-1985 proběhl další dva ročníky. Potom nebyl závod 9 let organizován.

K jeho obnovení došlo v roce 1995. Ukázalo se, že občané na závod nezapomněli a dokázali to velkou účastí závodníků, přihlížejících. Pořadatelem akce se stal Obecní úřad.

Ze sponzorských příspěvků jsou zajišťovány poháry, medaile, krásné ceny, drobné občerstvení, sladkosti pro děti aj. V závodě nikdy nebylo vybíráno startovné. Chtěl bych proto poděkovat desítkám sponzorů, kteří tuto akci za ta léta podpořili a podporují a bez nichž by byla neuskutečnitelná. Z těch mnoha bych se rád zmínil o firmě „Telemuez“, která v posledních šesti ročnících pomáhala zajišťovat závod nejen finančně, ale i technickou a pořadatel- skou pomocí.

Mé poděkování patří také těm, kteří ve svém volném čase a bez nároku na odměnu pomáhají každoročně závod připravit a uskutečnit.

Takže popřejeme našemu „BĚHU“ k 10. narozeninám vše nejlepší a věřím, že se na Silvestra sejdem pod schody u nádraží v co největším počtu. Vždyť vaše velká účast je jediným oceněním naší práce. Petr Pavlíček

Obecní úřad Bílovice nad Svitavou společně s „Přáteli sportu a dobré nálady“ si Vás dovoluji pozvat na

10. ročník tradičního

SILVESTROVSKÉHO BĚHU DO SCHODŮ

Závod bude slavnostně zahájen
31. 12. 2001 v 10.00 hod. pod schody u nádraží

Čekají Vás opět vrcholné sportovní výkony, zábava, ceny a občerstvení.

POZOR! Možná bude i dršťková polévka!

Startujeme osvědčeným způsobem - kdo přijde, ten běží.
Při prezentaci závodníků je nutno předložit potvrzení o věku.

KATEGORIE:

chlapci a dívky: 0 - 5, 6 - 9, 10 - 14, 15 - 17 let

muži: 18 - 39 let

veteráni: 40 - smrt

ženy: 18 - 34, 35 - 100 let

běh psa se svým pánem na vodítku

Vyhlášen bude nejmladší a nejstarší závodník.

Další informace můžete získat prostřednictvím internetu na adresách:
web: quick.cz/behdoschodu, <http://schody.hyperlink.cz>, www.hyperlink.cz/schody

Doufáme, že i v letošním roce nám zachovají přízeň naši tradiční sponzoři
a věříme, že přibudou další.

Přijďte s námi oslavit konec starého a začátek nového roku.

KONTAKT:

Petr Pavlíček

Polanka 628, 664 01 Bílovice nad Svitavou

tel.: 05/45 227 047, mobil: 0607 90 10 72

e-mail: p.pavlicek@cra.cz

Generální oprava varhan srpen – listopad 2001

Není znám jiný hudební nástroj na světě, který by se dal rozšířit, zkrátit, pospojovat a zmodernizovat, než královský nástroj – varhany.

A to je také případ našich varhan bílovických.

Při svěcení kostela v roce 1913 byly postaveny jen nevelké varhany ve výklenku kůru. Varhaník seděl, jak bylo dříve zvykem, zády k oltáři.

Tyto varhany se daly použít pravděpodobně jen pro liturgické účely.

V roce 1945 byl kostel vybombardován a celé vnitřní zařízení včetně varhan vzalo za své. Z varhan zůstalo pár třisek a hromada pomačkaného plechu.

Při renovaci a nápravě válečných škod se úprav interiéru kostela ujal a přispěl svými návrhy tehdejší bílovický občan, významný stavitel, ing. arch. B.Cermák (m.j. tvůrce skleněné věže na brněnském výstavišti). Navrhl tehdy posunutí a zvětšení kůru spolu s naprosto netradičním řešením omítky uvnitř kostela. Kůr ale zůstal prázdný. Finance na pořízení varhan dle projektu již bohužel nebyly. Místo varhan sloužilo v letech 1946 – 1952 pouze velké harmonium.

Díky tehdejšímu režimu byla rušena Vysoká škola teologická (alumnát) v Brně na Antonínské ulici. Součástí této školy byla také kaple pro studenty, kde při svých studiích hrával P. Vojtěch Hebelka, pozdější bílovický farář. Po dohodě s brněnským biskupem Karlem Skoupým nechal alumnátní varhany rozebrat, převézt do Bílovic a zde znovu sestavit.

Co stačilo na malou kapli nemohlo zvukově obsáhnout prostor našeho kostela. Proto byla dohodnuta jejich rekonstrukce s firmou Rieger – Kloss, Krnov, jako Opus 3186.

Podle plánu P. Hebelky a Ing. Josefa Veverky z této firmy bylo navrženo řešení:

- použít materiálu z varhan zničených za války
- použít píšťaly a některé součásti varhan z alumnátu
- rozšířit o novou dispozici (rejstříky)
- postavit nový hrací stůl
- prospekt (rozšířený o boční díly) zůstal původní

Varhany byly z původní mechanické traktury převedeny na pneumatickou, kde ovládá funkci píšťal tlak vzduchu v novodurových trubičkách, na rozdíl od traktury mechanické, kde je ovládání zajištěno pomocí systému dlouhých táhel.

Hrací stůl byl nekonvenčně postaven bokem, takže varhaník dobře vidí, jak na kůr, tak i do chrámové lodi.

Troška teorie:

— Manuál je klaviatura ovládaná rukama (původně býval jen jeden, s vývojem techniky se jejich počet rozšířil na 2-5). V každém z nich je použita jiná kombinace rejstříků, barev a síly zvuku.

— Pedál je další klaviatura ovládající převážně basové tóny, na kterou varhaník hraje nohama.

— Rejstřík je seskupení píšťal vydávajících tóny o stejné síle a barvě – dle tvaru, velikosti a materiálu píšťal. - dřevěné píšťaly – měkké tóny (Flétny, Kryty), kovové píšťaly – ostřejší, silnější (Principál – vedoucí hlas).

— Motor a ventilátor dodává přes měch stálý tlak přibližně jedné atmosféry do systému celých varhan.

Naše varhany spolehlivě sloužily od roku 1953 (kdy byly uvedeny do provozu) bez větších oprav, pouze s drobnými doladěními před koncerty apod.

Člověk i varhany stárnou a tak došlo v srpnu 2001 k rozeschnutí a následnému prasknutí ovládacích dílů pro II. manuál.

Naštěstí jsou varhany stavěny tak, že vždy aspoň nějaká část zůstane funkční.

Prasklinou v zařízení profukoval vzduch do několika píšťal horního manuálu, a proto bylo nutné ho od hlavního stroje dočasně odpojit.

Nebylo v našich silách tuto závadu svépomocí odstranit, a proto jsme se obrátili na odbornou firmu, která naše varhany udržuje už od doby jejich postavení. Opravy se ujal pan Karel Zadák – mistr varhanář, člen sdružení stavitelů varhan a klavírů.

Ten při demontáži bohužel zjistil, že je poškozených více dílů. Bylo potřeba je vyjmout a na milimetr přesně zhotovit jejich kopie. Protože vadné díly byly na zcela nepřístupných místech, bylo nutné všechny píšťaly II. manuálu vyjmout a teprve potom zasadit nové díly.

Staré novodurové trubičky při demontáži popraskaly, nešly použít znovu, proto musely být nahrazeny novými polyethylenovými.

Opět byly nasazeny píšťaly jednotlivých rejstříků, tón po tónu naladěny, včetně doladění píšťal prvního manuálu a pedálu.

Asi sto těch nejmenších píšťalek (dlouhých přibližně 15 cm) bylo naprosto nefunkčních a musely být nahrazeny novými.

Nyní mají varhany následující dispozici:

Dva manuály a pedál.

Rejstříky:

I. manuál

Principál 8'

Flétna trubicová 8'

Oktáva 4'

Dolkán 2'

Mixtura 2'

+ 4 oktávové spojky

II. manuál

Kryt 8'

Salicionál 8'

Violino coelestis 8'

Flétna zobcová 4'

Principál rohový 2'

Sesquialtera 22/3'

Cymbál 1/3'

+ 2 oktávové spojky

Pedál

Subbas 16'

Echobas 16'

Chorálbas 4'

Oktávbas 8'

+ 3 oktávové spojky

Celkový počet píšťal je necelých 1500.

Varhanářská práce je neuvěřitelně náročná na přesnost a preciznost provedení, na kvalitu použitého materiálu a zkušenosti stavitelů a opravářů varhan.

S firmou Karel Zadák a syn jsme strávili v kostele dlouhé hodiny, aby konečný zvuk odpovídal našim představám.

Díky umu mistra varhanáře a snad i naší spolupráci se můžeme pochubit, že v Bílovicích máme opět jedny z nejlepších varhan v okolí, hrající v koncertní kvalitě. Na naše varhany můžeme interpretovat muziku starých mistrů až po hudbu současnou.

Nevíme, kolik stálo postavení varhan původních, ale bohužel díky velkému zdražení a množství materiálů z dovozu se všechny opravy staly finančně velmi náročnými.

Naše díky proto patří všem sponzorům a ostatním dárcům, kteří svými příspěvky umožnili nové ožítí našich koncertních varhan.

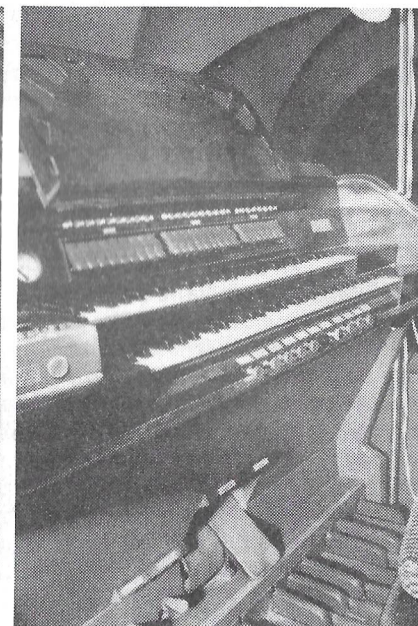
Slibujeme, že se ze všech sil budeme snažit, abychom našich vynikajících varhan užili pro povznesení kulturního života v Bílovicích.

Zveme všechny zájemce o krásnou hudbu, kteří si chtějí zpříjemnit vánoční pohodu, na první benefiční koncert našich nově rekonstruovaných varhan. Výtěžek z tohoto koncertu bude celý věnován na doplacení částky za jejich opravu.

Norbert KAPITÁN a Bronislav TOMÁŠ varhaníci

*Pohled na prospekt varhan
Foto: David Ondruš*

*Pohled na hrací stůl - manuály,
rejstříky, pedál*

Kulturní rada Bílovic nad Svitavou ve spolupráci
s P. MUDr. Pavlem Princem

si Vás dovoluje pozvat na

Vánoční benefiční koncert

duchovní hudby

který se koná v **sobotu 29. prosince v 17 hodin**
v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Bílovicích nad Svitavou

Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován na generální opravu varhan.

Účinkují:

Bohumír S T R N Á D – housle
Lucie N O V Á K O V Á – mezzosoprán
Bronislav T O M Á Š – varhany

Zazní skladby z děl H. Purcella, J. S. Bacha, G. F. Händela,
J. K. Kuchaře, P. J. Vejvanovského a dalších

Tento koncert je věnován všem těm, kteří přispěli svým darem
na opravu našich bílovických varhan.

Děkujeme

Zkusme zastavit čas alespoň o Vánocích

„Sním, sním o Vánocích bílých ...“, tak kdysi z rádia zněla poklidná a příjemná melodie písničky interpretů Milana Chladila a Yvetty Simonové. Jak ten čas letí. Stříbrné tóny dodnes zní v uších pamětníků, ale kam se poděly ty svátky klidu a míru, cinkavý zvuk rolníček, srdečné besedy se sousedy a drobnosti, darované s láskou? Kam zmizela ta pravá nefalšovaná vánoční atmosféra? Propadla se až kamsi na dno civilizace, okořeněná jen blikajícími světly neonů a neustálým chvatem. Lidé skoro zapomněli na hodnoty vzešlé z tradic, zapomněli, že jednou nebudou mít na co vzpomínat. Vratmě se společně do dávných časů, kdy na Vánoce bývalo sněhu po kolena a v přitímní světnice vonělo jehličí a sušená mateřídouška na plátech rozpálených kamen. Lidé zpívali koledy a měli k sobě blíž. Zkusme, alespoň o vánočních svátcích, zastavit čas.

Štědrý den byl posledním dnem půstu a příprav provázený řadou lidových zvyků, pověr a obyčejů. K večeři hospodyně prostřely velký stůl svátečním ubrusem z hrubého plátna. Doprostřed položily pecen čerstvého chleba a ko-

lem něj věnec, spletený ze všech druhů obilí. Nesměla chybět vánočka, velká svíce a sůl. Každý měl pod talířem položen drobný peníz, to aby si rodina udržela bohatství po celý rok. Když se na nebi objevila první hvězda, všichni zasedli ke sváteční tabuli. Večeři zahajoval hospodář společnou modlitbou, kdy poděkoval za boží pomoc a zároveň požádal o přízeň i v příštím roce, aby úroda byla bohatá a všechny pohromy a útrapy se rodině vyhnuly. Štědrovečerní jídelníček se různil podle majetnosti či krajových zvyklostí a stůl zůstával prostřen obvykle po celou noc. Někde se jako první chod podával krajíc chleba namazaný medem, jinde polévka štedračka, pohanková kaše či černý kuba. Nikdo nesměl od večeře vstát dříve, dokud z každého chodu neokusil a nedojedl poslední strážník. Věřilo se, že ten, kdo od společného stolu vstane, do roka zemře.

Mnoho zvyků a obyčejů prováděných o Štědrém dnu souviselo s představou o dobrém počátku příštího hospodářského roku: na štědrovečerní stůl se kladlo ode všech plodů, aby se hodně urodilo, pokrmy z pohanky prý přinášejí peníze, slámou se ovazovaly ovocné stromy, aby nesly hodně ovoce, hospodyně sypala zrní do obruče, aby se jí drůbež nerozbíhala. Také se věštilo podle nejrůznějších úkazů, jaké bude v příštím roce počasí, úroda nebo užitek z dobytka. Proto se musely po štědrovečerní večeři všechny drobečky smést a nasypat pod ovocné stromy, rybí kosti patřily do ohně. Dodnes se o Štědrém dnu dodržují některé ze starých lidových praktik a věštev: krájení a loupání jablek, lití olova, házení polínek nebo střeveců, štěkot psa za humny, plovoucí svíčky v ořechových skořápkách či jiné zvyky.

Oblíbeným obyčejem, který o Vánocích přinášel do venkovských domovů pravou vánoční náladu, bylo stavění jesliček. První jesličky, plastické zobrazení Kristova narození, pocházejí z Itálie. Podle tradice je o Štědrém dnu postavil v roce 1233 svatý František z Assisi před jeskyní v lese v nedalekém Gratziu. Vánoční scéna tak zapůsobila, že ji brzy františkánští mniši začali šířit po celé Evropě. V Čechách začíná historie jesliček v roce 1560, kdy první jesle postavili v pražském Klementinu jezuité. Z církevního prostředí se tento zvyk šířil postupně přes panovnické dvory a šlechtická sídla mezi bohaté měšťanstvo a nakonec mezi prostý lid. Tradice jesliček se u nás dochovala až do sedmdesátých let devatenáctého století, kdy ji začala vytlačovat tradice nová - **vánoční stromek**.

Připravila Vlasta Klevetová

Nový výrobní závod v Bílovicích - MAPLAST

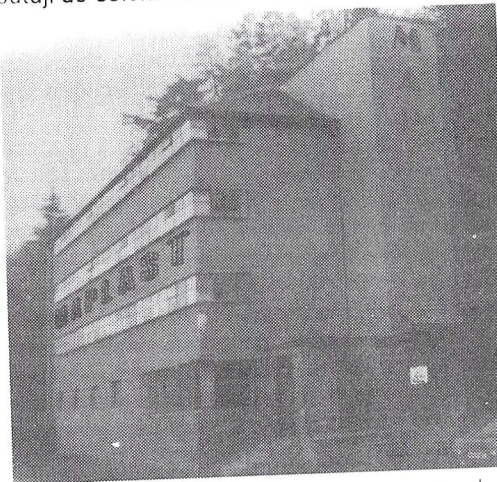
Hranolovitou budovu na konci Fügnerova nábřeží jsme znali dlouhou dobu jako výkupní sklady obilí ZNZ. Později budou její majitel Miroslav Matějčíček pronajímal jako skladovací prostory různým firmám. Krátký čas v ní byla umístěna také prodejna potravin a velkoobchod potravinami.

V roce 1999 koupil budovu Lubomír Mačenka a po důkladné rekonstrukci stavby a úpravě okolí ji připravoval na výrobní provoz závodu MAPLAST. Renovoval a upravil vnitřní prostory a vybavil je nejmodernějšími stroji pro vstříkovaní dílců z plastů. Je zajímavé, že výroba má téměř bezodpadovou technologii, 99% odpadu se recykluje jako surovina přímo v závodě a zbývající procento se odváží v kontejnerech mimo závod. Provozovna má nejen

moderní a hygienické pracovní haly, které působí i příjemným estetickým dojmem, ale pro všechny pracovníky i potřebná sociální zařízení.

Od roku 2001, kdy byl zahájen třísměnný zkušební výrobní provoz, přinesla firma zaměstnání 5 lidem z Bílovic a dalším dojíždějícím.

Provozovna je pobočkou dosavadního závodu stejného jména v Brně - Tuřanech (od r. 1993), který má celkem 20 zaměstnanců. Zhotovuje na objednávku technické výlisky, které jako součásti exportních výrobků a zařízení putují do celého světa.

Známými jsou také dílčové přídatné stojany na přehledné ukládání audiovizuálních nahrávek a zásobníky papíru. Řada praktických předmětů z plastů jako jsou madla, kbelíky, truhlíky, sedačky, informační tabule je doplňována nekončícím množstvím reklamních předmětů od otvíráků lahví, nožů na otvírání pošty, tácků a skřipců, popelníků a přívěsků na klíče vše v nejrůznějších barvách a provedeních.

Firma plánuje další výstavbu na sousedních parcelách, kde by byla umístěna lisovna a nástrojárna, protože ve výrobních programech (zatím v Tuřanech) je i konstrukce a výroba vstřikovacích forem. Toto rozšíření je podmíněno zavedením vodovodu a kanalizace a mohlo by přinést rozšíření zaměstnanosti a výdělečných možností pro bílovické občany

Bořivoj Nejezchleb

KABELOVÁ TELEVIZE

Informace pro účastníky kabelové televize

V roce 2001 vstoupil v platnost zákon č. 151/2000 o telekomunikacích a zákon č. 121/2000 o právu autorském a v roce 2001 byl schválen zákon č. 231/2001, které mají zásadní vliv na provoz TKR i ve Vaší obci.

Jedním z důsledků těchto zákonů jsou tahanice v TV NOVA a TV3, druhým, že TKR má stejné podmínky pro provoz jako telekomunikace a třetím, který se Vás nejvíce týká, že provozovatelem TKR může být jen firma s licencí k provozování TKR a ta musí s každým účastníkem TKR uzavřít smlouvu o provozování TKR. Nemůže to tedy být obec, ale bude to firma 3C s.r.o., která jako provozovatel TKR ve Vaší obci uzavře smlouvu o provozování TKR s každým účastníkem. Tyto budou doručeny účastníkům v prosinci 2001 a vstoupí v platnost 1. 1. 2002 nebo podpisem účastníka. Smlouva upravuje povinnosti provozovatele i práva uživatele. Určitě nejzajímavější částí

smlouvy je cena za poskytované služby. Ta je vypočtená dle současného počtu programů, počtu zesilovačů v rozvodu a spotřeby elektrické energie těmito přístroji, úhrady autorských poplatků, vedení účetnictví a statistiky a součet těchto položek je rozdělen na účastníky TKR. Ve Vaší obci bude činit měsíční poplatek 25,- Kč. Bude vybírán v inkasu nebo složenkou vždy za kalendářní pololetí. Za I. pololetí v květnu 2002 ve výši 150,- Kč

Jakékoliv zvýšení ceny je nepřijemné. Ve Vašem případě je dáno dlouho stagnující cenou za provoz TKR, rostoucími autorskými poplatky, rostoucí administrativou pro pražské úředníky, ale také vytvořením rezervy pro postupnou výměnu technického vybavení TKR. Pro porovnání Kabel Net účtoval za přípojku 3500,- Kč a za 15 programů 210,- Kč za měsíc. UPC účtuje za 8 programů 148,- Kč měsíčně.

Text smlouvy o provozování TKR, který obdržíte, je vypracován podle zákona 151/2000 a pokynů Ministerstva dopravy a spojů ČR. Obdobné smlouvy uzavírají provozovatelé (operátoři) mobilních sítí. V textu smlouvy nelze provádět změny. Pokud dosavadnímu účastníku TKR nebude změněná smlouva vyhovovat a smlouvu nepodepíše, bude mu přerušeno poskytování služby. Cena za obnovení připojení bude 500,- Kč a veškeré náklady spojené s odpojením a novým připojením účastníka. Za poplatek 500,- Kč bude možné objednat u provozovatele dočasné zablokování přípojky a po dobu zablokování přípojky nebude účastník platit poplatky za službu.

Pro nové účastníky budou smlouvy připravené na Obecním úřadu. Nový účastník zaplatí připojovací poplatek na účet 3C s.r.o. a do 30 dnů po zaplacení připojovacího poplatku bude realizována přípojka.

S pozdravem a přáním ostrého obrazu Ivan Novák jednatel 3C s.r.o.

„Humanitární spolek“ Wehrmacht?

V současnosti jsme svědky doslovného překrucování úloh jednotlivých složek nacistické tzv. III. říše při zotročování národů. Stačí pohled do knihkupectví. Přetékají tituly pamětí nacistických generálů, „hrdinných důstojníků SS“ bojujících proti „Židům a Mongolům“. K nejdopornějším patří paměti belgického esesmana, antisemity Leóna Degrelleho, který jako fašista organizoval nábor do divize SS „Wallonie“. Ta jako složka wehrmachtu prodělala barsbarské tažení v Rusku v letech 1941-1945. (Elka Press r. 1996). Degrelleho paměti představují důkazní materiál v jiném společenském sporu - v restituční kauze Salm. Salmův zeť Schoeller, zapsaný jako člen SS v Rájci roku 1944, byl toho roku o své svatbě s Idou Salmovou fotografován v totožné uniformě, jakou nosil příslušník zbraní SS Degrelle. Od r. 1943 wehrmacht používal polní infromy rovněž pro příslušníky Waffen SS a policejní složky. Závažné důkazy jsou vyznamenání. Těch měl nacističtí Schoeller požehnaně: Železná kříže I. a II. třídy, dekorací I. a II. stupně dobrovolníků Východu, odznak Chorvatské ustašovské legie, útočný odznak za boj muže proti muži, a ustašovské válečné vyznamenání - medaili Řádu Koruny krále Zvonimíra IV. stupně I. tř., udělovanou válečným zločincem Paveličem. Schoeller jako příslušník wehrmachtu byl nasazen v Bosně s 369. Chorvatskou legií v boji proti četníkům a partyzánům i civilům. Paní Salmová se mylí, právník JUDr. Neveřela lže. Omlouvání wehrmachtu - propagace fašismu a antisemitismu.

PhDr. Jiří Jaroš, Český svaz bojovníků za svobodu, Blansko

MATĚJÍČEK - HRAČKY

NABÍZÍ

NOVÉ FILMY V NAŠÍ VIDEOPŮJČOVNĚ

DOBRODRUŽNÉ FILMY:

LEGENDA O 1900
ALJAŠSKÝ ZÁVOD
HANIBAL
MŮZA
PÁTÁ OBĚŤ
LÁSKA MEZI PARAGRAFY
KOUŘOVÉ SIGNÁLY
BABE: PRASÁTKO VE MĚSTĚ
POSLEDNÍ KOVBOJ
BABE: GALANTNÍ PRASÁTKO
SPÁČI
ZAŘÍKÁVAČ KONÍ
VYHNÁNÍ Z RÁJE

POHÁDKU:

DIGIMON - PRVNÍ DOBRODRUŽSTVÍ

KOMEDIE:

BANZAI
ŠIMPANZ MOOKIE
SMLOUVA S ĎÁBLEM
TAXI TAXI

VÁLEČNÝ FILM:

SCHINLERŮV SEZNAM

KRIMI FILM:

ĎÁBELSKÁ HRA

AKČNÍ FILMY:

NEWTON BOYS
STÍNOVÉ KOMANDO 2
STŘELCI NA ÚTĚKU
STÍNOVÉ KOMANDO

DÁLE NAŠE PRODEJNA NABÍZÍ SLUŽBU PRO OBČANY:

KVALITNÍ KOPÍROVÁNÍ A/4 - A/3 + ZVĚTŠENÍ, NEBO ZMENŠENÍ KOPIE

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU!

MATĚJÍČEK - HRAČKY

ŽIŽKOVA 66

BÍLOVICE NAD SVITAVOU

PORADENSKÁ ČINNOST

STAVEBNÍ SPOŘENÍ

(spoření se státním příspěvkem)

STAVEBNÍ SPOŘITELNY ČESKÉ SPOŘITELNY

- * PODMÍNKY, VÝHODY, MOŽNOSTI STAVEBNÍHO SPOŘENÍ
- * PODMÍNKY POSKYTOVÁNÍ ÚVĚRŮ STAVEBNÍHO SPOŘENÍ A PŘEKLENOVACÍCH ÚVĚRŮ
- * MOŽNOST UZAVŘENÍ SMLOUVY STAVEBNÍHO SPOŘENÍ

KONTAKT

tel./zázn.: 05/45 23 02 37

mobil: 0605/522 132

MAREŠOVÁ PAVLA

obchodní zástupce a úvěrový poradce
Stavební spořitelny České spořitelny

V PŘÍPADĚ VAŠEHO ZÁJMU O BLIŽŠÍ INFORMACE, LZE DOHODNOUT
TERMÍN NÁVŠTĚVY NA VÝŠE UVEDENÝCH TEL. ČÍSLECH

STĚHOVÁNÍ

- ✦ bytů, kanceláří, klavírů, trezorů
- ✦ dílenského zařízení a strojů
- ✦ celých objektů, hal, dvorů
- ✦ po budovách a bytech i bez vozidla
- ✦ pracujeme i so-ne-svátky
- ✦ vše za přijatelné ceny, s pojištěním
- ✦ na přání i zabalíme do našich obalů

VÁM ZAJISTÍ FIRMA

AB-TRANSPEX-STĚHSERVIS s.r.o.

Tel./fax: 05/45 23 50 55, mobil: 0602 73 73 73

www.stehovani-brno.cz